ایران ورزشی

www.inn.ir/sport | iranvarzeshii

روزنامه صبح ایران ● سال سی‌ام ● دوشنبه ۲ آذر ۱۴۰۵ ● 23 Nov 2026 ● ۱۳ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ ● شماره ۸۲۷۱ ● ۱۰هزار تومان

چرا کادر فنی تیم ملی آب رفت؟

قلعه‌نویی تنها روی سکوها

پروژه جوانگرایی در مسیر ترکیه

۲

روایت عقبگرد در سیاست جذب مربیان خارجی و فرصت‌هایی که در ورزش از دست رفت

عصر یخبندان خارجی‌ها

هاشمی طبا: بعد از ولاسکو دیگر مربی‌ای مثل او به والیبال نیامد ● از معجزه ولاسکو تا انتخاب‌های پرهزینه

۸

نکونام برای بقا می‌جنگد، سهراب برای صدرنشینی

آزمون مرگ و زندگی در نخبگان

۵ ۷

پایان مهلت سرپرستی مؤمنی و تکذیب شایعه بازگشت ساکت

صندلی داغ دبیرکلی انتخاب تاج کیست؟

رئیس رکن مجوز حرفه‌ای جایی نمی‌رود

۲

جزئیات محکومیت رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک

حبس و جریمه نقدی پایان مدیر جنجالی

۳

پایان همکاری رضایی با شمس آذر

نیمکت قزوین در انتظار سرمربی جدید

دومین تغییر روی نیمکت نساجی؟

۵

از حضور داور اصفهانی تا رمزگشایی از تخلفات داوری

افشاگری‌های جنجالی کرمانشاهی

۶

تعلل کمیته استیناف در خصوص پرونده‌های بلاتکلیف

آرای سرنوشت‌ساز در کما

۲

وقتی رئیس فدراسیون درباره همه موضوعات ورزش صحبت می‌کند

دبیر در تور میکروفن‌ها

۳

سرمقاله

هیچ نامی بالاتر از «ایران» نیست

مجید سلطانی

خبرنگار

این روزها اخبار و حاشیه‌های مختلفی از ورزش به گوش می‌رسد. این ذات پر از التهاب ورزش است که حتی یک ساعت آرام ندارد و تنش‌ها و کنش‌های فراوان اجازه نمی‌دهد سکون به نقطه‌ای از ورزش سلام کند.

این روزها از هر جنسی خبر داشتیم. از انتخابات کمیته ملی پارالمپیک تا قصه‌های پرغصه بعضی فدراسیون‌ها که متأسفانه اخبار آن، ورزشدوستان را نگران و ناراحت کرد. از تعلیق انتخابات گرفته تا حکم زندان برای رئیس اسبق یک فدراسیون.

تلاش صادقانه برای حضور در عرصه‌های مدیریتی و خدمت به ورزشی که تخصص لازم برای ورود به آن وجود دارد، موضوعی پسندیده است؛ اما زمانی همین کار ناپسند می‌شود که اصرار برای ورود با ماندن در هر سمتی به برهم خوردن نظم و آرامش جامعه ورزش ختم شود.

روزی باید به این میزان از درک برسیم که اصرار برای ماندن را فراموش کنیم. زمانی که می‌بینیم مدیران دیگر توان، خلاقیت، انگیزه و دانش بیشتری دارند، باید تسلیم شویم و میز را رها کنیم.

باید بپذیریم که نام مقدس «ایران» مهم‌تر از هر نامی است و اگر تصمیم مناسب و درست بگیریم هم به صلاح خود ماست و هم ورزش کشور. وقتی می‌بینیم دیگر کارایی نداریم، باید میز را ترک کنیم تا ورزش ایران آسیب نبیند. شایسته سالاری به معنای روی کار بودن یا رئیس ماندن ما نیست بلکه قرار گرفتن آدم‌های مناسب در سمت‌های مناسب است.

آنچه این روزها می‌بینیم، کمی با تعریف درست شایسته‌سالاری فاصله دارد و رواست افرادی که به یقین رسیده‌اند ماندن آنها به نفع ورزش نیست، بی‌صدا عرصه را ترک کنند.

آرزوی همه ما عظمت نام ایران و افتخار ورزش کشور است و بی‌تردید هر آنچه می‌گوییم هم در همین راستاست نه حب و بغض شخصی.

سوژه

درخواست تازه برای برگزاری اردوی خارجی در تعطیلات نیم‌فصل

جوانگرایی در مسیر ترکیه

تیم ملی فوتبال ایران در آستانه دوره‌ای تازه قرار گرفته است؛ دوره‌ای که با توجه به تعویق یک‌ساله جام ملت‌های آسیا، امیر قلعه‌نویی ناگزیر شده زودتر از برنامه موردنظرش به سمت جوانگرایی حرکت کند و بخشی از بازیکنان باتجربه را از فهرست تیم ملی کنار بگذارد. هرچند سرمربی تیم ملی تأکید کرده درهای بازگشت به روی باتجربه‌ها بسته نیست، اما افکار عمومی انتظار دارد این تغییر رویکرد به پوست‌اندازی واقعی منجر شود؛ انتظاری که مسئولیت قلعه‌نویی را برای میدان دادن به نسل تازه دوچندان می‌کند.

در چنین شرایطی، انتشار خبر درخواست او برای برگزاری اردوی خارجی با حضور بازیکنان زیر ۲۸ سال شاغل در لیگ برتر، پرسش‌هایی جدی ایجاد کرده است. ظاهراً قرار است این اردو در تعطیلات نیم‌فصل و به مدت یک هفته برگزار شود؛ اردویی خارج از فیفادی که طبیعتاً امکان برگزاری مسابقه با تیم‌های ملی را هم فراهم نمی‌کند. بنابراین، اگر قرار باشد برنامه به بازی با تیم‌های باشگاهی کشور میزبان محدود شود، باید پرسید چه مزیت فنی قابل‌توجهی نسبت به یک اردوی داخلی خواهد داشت؟

نگرانی دیگر، احتمال انتخاب دوباره ترکیه به‌عنوان مقصد این سفر است؛ کشوری که در ماه‌های اخیر میزبان اردوهای مختلف تیم‌های ملی ایران بوده و نام برخی هتل‌کمپ‌های آن نیز در پرونده فاکتورسازی و هزینه‌های بحث‌برانگیز اردوی تیم امید مطرح شده است. شنیده‌ها درباره حضور برخی عوامل مرتبط با آن اردوها در هماهنگی سفرهای تیم بزرگسالان، ضرورت شفافیت و نظارت دقیق‌تر را یادآوری می‌کند. البته این موضوع به معنای اثبات تخلف در اردوی احتمالی پیش‌رو نیست، اما تکرار تجربه‌های پرابهام، حساسیت بیشتری می‌طلبد.

پرسش اصلی همچنان پابرجاست؛ چرا شناخت بازیکنان جوان، انتقال دیدگاه‌های تاکتیکی سرمربی و آماده‌سازی آنها برای حضور در ترکیب اصلی باید به سفر خارجی گره بخورد؟ در شرایطی که هزینه‌های ارزی چنین اردوهایی قابل چشم‌پوشی نیست، فدراسیون فوتبال باید پیش از موافقت با درخواست سرمربی، درباره ضرورت فنی، برآورد هزینه‌ها، محل اقامت و دستاوردهای مورد انتظار توضیح روشنی ارائه کند. جوانگرایی تیم ملی تصمیمی ضروری است، اما نباید به بهانه‌ای برای تکرار اردوهای پرهزینه و کم‌حاصل تبدیل شود.

لژیونرها

درخشش مدافع ایرانی در شب ناکامی دوباره سرمربی ایتالیایی

قربانی، کابوس پیرلو در دقیقه ۸۶

مدافع ایرانی الوحده در دقیقه ۸۶ گل تساوی تیمش را به ثمر رساند تا آندره‌آ پیرلو و دبی یونایتد بار دیگر از رسیدن به پیروزی بازبمانند؛ گلی که علاوه بر نجات عنابی‌پوشان از شکست، نقش متفاوت محمد قربانی را در ترکیب تیم اماراتی برجسته کرد.

هفته نهم لیگ برتر امارات برای الوحده در شرایطی به پایان رسید که این تیم تا آستانه تجربه یک شکست خارج از خانه پیش رفت، اما گل دیرهنگام مدافع ایرانی مانع از دست رفتن امتیاز شد. دبی یونایتد که هدایت آن را آندره‌آ پیرلو برعهده دارد، امیدوار بود با استفاده از امتیاز میزبانی به ناکامی سه‌ماهه خود در کسب پیروزی پایان دهد؛ هدفی که تا چند دقیقه مانده به پایان مسابقه دست‌یافتنی به نظر می‌رسید. در نیمه نخست، مصدومیت استوان لکوویچ، دروازه‌بان دبی یونایتد، نتوانست شرایط را به سود الوحده تغییر دهد. عمر خریبین و دیگر مهاجمان این تیم فرصت‌های مناسبی برای گلزنی داشتند، اما ناکامی آنها در استفاده از موقعیت‌ها زمینه را برای پیش افتادن میزبان فراهم کرد. انیس الشاذلی در دقیقه ۳۵ دروازه الوحده را باز کرد تا دبی یونایتد با برتری به رختکن برود.

در نیمه دوم، فشار الوحده برای جبران نتیجه افزایش یافت، اما دفاع میزبان در برابر حملات عنابی‌پوشان مقاومت کرد. هرچه به پایان مسابقه نزدیک‌تر می‌شدیم، احتمال ثبت یک پیروزی مهم برای پیرلو بیشتر به چشم می‌آمد تا اینکه محمد قربانی در دقیقه ۸۶ معادلات را تغییر داد. مدافع ایرانی روی پاس آرنائو پراداس موفق شد گل تساوی را به ثمر برساند و تیمش را از شکست نجات دهد.

این گل برای قربانی اهمیت ویژه‌ای داشت؛ بازیکنی که با حضور در قلب خط دفاعی الوحده، حالا علاوه بر وظایف دفاعی، در فاز هجومی نیز به مهره‌ای مؤثر تبدیل شده است. ثبت دومین گل فصل در لیگ امارات نشان می‌دهد که تغییر پست او می‌تواند ظرفیت‌های تازه‌ای از بازی این مدافع ایرانی را آشکار کند.

الوحده با این تساوی ۱۴ امتیازی شد و جایگاه ششم جدول را حفظ کرد. ۳ بازی بدون شکست نیز شرایط قابل قبولی برای این تیم رقم زده است. در طرف مقابل، پیرلو همچنان در انتظار نخستین پیروزی دبی یونایتد است؛ تیمی که حتی در فاصله چند دقیقه‌ای از پایان مسابقه هم نتوانست طلسم ناکامی‌هایش را بشکند. قربانی در شبی که مهاجمان الوحده در گلزنی ناکام ماندند، با یک ضربه سرنوشت‌ساز تفاوت را رقم زد.

پایان مهلت سرپرستی مؤمنی و تکذیب شایعه بازگشت ساکت

صندلی داغ دبیرکلی؛ انتخاب تاج کیست؟

عکس: فدراسیون فوتبال

گزارش یک

سیناحسینی
خبرنگار

با پایان مهلت سه‌ماهه سرپرستی حامد مؤمنی، مهدی تاج باید تکلیف صندلی دبیرکلی فدراسیون فوتبال را مشخص کند؛ جایگاهی که نام محمدرضا ساکت برای تصاحب آن مطرح شد، اما تکذیب صریح این مدیر باسابقه، معادلات انتخاب جانشین هدایت ممبینی را وارد مرحله تازه‌ای کرده است. مهدی تاج در سومین دوره حضور خود بر صندلی ریاست فدراسیون فوتبال، همچنان با انتقادی جدی درباره سبک مدیریتی‌اش مواجه است؛ تداوم حضور مدیران قدیمی و حفظ حلقه‌ای از چهره‌های نزدیک که سال‌هاست در ساختار تصمیم‌گیری فوتبال ایران نقش دارند. رئیس فدراسیون بارها از ضرورت جوانگرایی و تحول در بدنه مدیریتی سخن گفته، اما ترکیب مدیران ارشد ساختمان سئول نشان می‌دهد فاصله قابل‌توجهی میان این وعده‌ها و عملکرد او وجود دارد. حضور محمود اسلامیان در جایگاه مشاور رئیس، فعالیت مهدی محمدنبی، حیدر بهاروند و فریده شجاعی در ترکیب نواب رئیس و بازگشت هدایت ممبینی به فدراسیون در قامت مشاور تاج، نمونه‌هایی از تداوم حضور چهره‌های آشنا هستند. حالا پس از کنار رفتن ممبینی از دبیرکلی، صندلی مهم دیگری در معرض تصمیم‌گیری رئیس فدراسیون قرار گرفته است؛ جایگاهی که انتخاب متصدی آن می‌تواند بار دیگر وعده جوانگرایی را زیرسؤال ببرد.

پایان مهلت مؤمنی توپ در زمین هیأت‌رئیسه

نهم شهریورماه بود که پس از برکناری هدایت ممبینی، حامد مؤمنی با حکم مهدی تاج به عنوان سرپرست دبیرکلی انتخاب شد. کنار رفتن ممبینی در شرایطی اتفاق افتاد که عملکرد مدیریتی فدراسیون در ماجرای تورنمنت سه‌جانبه و معرفی نماینده ایران به رقابت‌های آسیایی با انتقاداتی مواجه شده بود. تاج در آن مقطع مؤمنی را به عنوان جانشین موقت منصوب کرد؛ تصمیمی که حالا با پایان مهلت قانونی سرپرستی، نیازمند تعیین‌تکلیف است. طبق بند ۷ ماده ۶۷ اساسنامه فدراسیون فوتبال، رئیس فدراسیون در صورت بلاتصدی شدن پست دبیرکل یا سایر جایگاه‌های مدیریتی می‌تواند حداکثر برای سه ماه سرپرست تعیین کند. بنابراین، ادامه فعالیت مؤمنی در قالب سرپرستی پس از پایان این مهلت، بدون تعیین‌تکلیف قانونی، با ابهام مواجه خواهد بود.

البته انتخاب دبیرکل در اختیار انحصاری رئیس فدراسیون نیست. مطابق سازوکار اساسنامه، دبیرکل با پیشنهاد رئیس فدراسیون و تصویب هیأت‌رئیسه انتخاب می‌شود و حکم او را رئیس فدراسیون صادر می‌کند. بنابراین، تاج باید گزینه موردنظر خود را به اعضای هیأت‌رئیسه معرفی کند و موافقت آنها را به دست آورد.

> انتخاب دبیرکل در اختیار انحصاری رئیس فدراسیون نیست. مطابق سازوکار اساسنامه، دبیرکل با پیشنهاد رئیس فدراسیون و تصویب هیأت‌رئیسه انتخاب می‌شود و حکم او را رئیس فدراسیون صادر می‌کند

سرنوشت کرسی دبیرکلی به تصمیم مشترک رئیس و هیأت‌رئیسه گره خورده است.

ساکت تکذیب کرد گزینه بعدی تاج چه کسی است؟

در روزهای گذشته نام محمدرضا ساکت به عنوان یکی از گزینه‌های جدی جانشینی ممبینی مطرح شد؛ مدیری که سابقه حضور در دبیرکلی فدراسیون را دارد و پس از ناکامی در انتخابات اخیر هیأت‌رئیسه، با حکم تاج به ساختمان سئول بازگشت و ریاست کمیته صدور مجوز حرفه‌ای را برعهده گرفت. انتشار خبر مذاکرات احتمالی رئیس فدراسیون با او برای پذیرش دوباره دبیرکلی، با واکنش مستقیم ساکت همراه شد.

رئیس کمیته صدور مجوز حرفه‌ای در گفت‌وگو با ایسنا، خبر حضورش در دبیرکلی را تکذیب کرد و گفت: «با توجه به مسئولیت بنده در کمیته صدور مجوز حرفه‌ای و حساسیت این موضوع، حضورم در دبیرکلی فدراسیون فوتبال کذب است.» ساکت همچنین با حمایت از حامد مؤمنی تأکید کرد که او با شایستگی در این سمت حضور خواهد داشت و تمام تلاش ارکان فدراسیون باید معطوف به رشد و ارتقای فوتبال ایران باشد. تکذیب ساکت در شرایطی مطرح شد که نام او به عنوان گزینه احتمالی تاج در رسانه‌ها مطرح شده بود. با این واکنش، بازگشت او به دبیرکلی دست‌کم در شرایط فعلی با تردید مواجه شده، اما پرسش اصلی همچنان پابرجاست: اگر مؤمنی قرار نیست در این جایگاه ابقا شود، گزینه جایگزین تاج چه کسی خواهد بود؟ آیا رئیس فدراسیون سراغ مدیری جوان‌تر می‌رود یا یکی دیگر از چهره‌های باسابقه را معرفی می‌کند؟

سرنوشت دبیرکلی مؤمنی می‌ماند یا گزینه‌ای تازه می‌آید؟

اکنون تاج با دو انتخاب روبه‌رو است؛ معرفی مؤمنی به عنوان گزینه دائمی دبیرکلی یا پیشنهاد فردی دیگر به هیأت‌رئیسه. هر دو مسیر مستلزم طی شدن فرایند قانونی و تصویب هیأت‌رئیسه است و ادامه وضعیت سرپرستی نمی‌تواند جایگزین دائمی این فرایند شود.

آنچه به این انتخاب اهمیت بیشتری می‌دهد، سابقه وعده‌های تاج درباره جوانگرایی است. اگر گزینه نهایی بار دیگر از میان مدیران قدیمی و نزدیک به حلقه مدیریتی رئیس فدراسیون انتخاب شود، انتقادها درباره تکرار چهره‌ها در ساختمان سئول ادامه خواهد داشت. اکنون باید دید تاج برای پایان دادن به سرپرستی مؤمنی چه نامی را به هیأت‌رئیسه معرفی می‌کند و آیا کرسی دبیرکلی سرانجام به یک تغییر مدیریتی واقعی منتهی خواهد شد یا ترکیب آشنای مدیران فدراسیون همچنان حفظ می‌شود.

تعلل کمیته استیناف در خصوص پرونده‌های بلاتکلیف

آرای سرنوشت‌ساز در کما

مرتضی طهوری/ قرار بود هفته گذشته تکلیف دو پرونده جنجالی فوتبال ایران در کمیته استیناف روشن شود؛ دو پرونده‌ای که هرکدام می‌توانند تبعات مهمی برای تیم‌های درگیر داشته باشند، اما با گذشت یک هفته از زمان موعود، هنوز خبری از اعلام رأی نیست. حالا کمیته استیناف در شرایطی با انبوهی از انتظار و ابهام روبه‌روست که نه اعتراض ملوان و تراکتور به نتیجه انضباطی دیدار برگزارنشده‌شان به سرانجام رسیده و نه استقلال از وضعیت پرونده انضباطی یاسرآسانی مطلع شده است. پرونده ملوان و تراکتور از جمله جنجالی‌ترین اتفاقات فصل جاری لیگ برتر بود. مسابقه‌ای که برگزار نشد، خیلی زود از یک اتفاق فوتبالی به پرونده‌ای انضباطی تبدیل شد و رأی کمیته انضباطی هم اعتراض هر دو باشگاه را به دنبال داشته است. ملوانی‌ها نسبت به کسر ۲ امتیاز از تیم‌شان معترض‌اند و تراکتوری‌ها هم حکم شکست انضباطی را نپذیرفته‌اند. به این ترتیب، هر دو باشگاه درخواست فرجام‌خواهی خود را به کمیته استیناف ارائه کردند. استقلال هم پرونده‌ای تازه روی میز اعضای استیناف گذاشته است؛ پرونده‌ای که به محرومیت یاسرآسانی مربوط می‌شود. کمیته انضباطی پس از حواشی دیدار استقلال خوزستان و استقلال تهران، وینگر آلبانیایی آبی‌پوشان را به یک جلسه محرومیت قطعی و یک جلسه محرومیت تعلیقی محکوم کرد. همچنین علیرضا ایلدروم، کمک‌داور مسابقه، با محرومیت دوماهه مواجه شد. استقلالی‌ها اما معتقدند با توجه به آنچه در جریان مسابقه رخ داده و نقش کمک‌داور در شروع تنش‌ها، محرومیت آسانی قابل تجدیدنظر است. به همین دلیل، باشگاه استقلال هم برای تغییر حکم صادرشده دست به کار شده است. اهمیت این دو پرونده فقط به اعتراض باشگاه‌ها محدود نمی‌شود. نتیجه رسیدگی به پرونده ملوان و تراکتور می‌تواند در وضعیت امتیازی و جدول لیگ تأثیر بگذارد و تعیین تکلیف محرومیت آسانی هم برای استقلال، به‌ویژه در آستانه مسابقات حساس پیش‌رو، اهمیت فنی دارد. در واقع، هر روز تأخیر در اعلام رأی، ابهام درباره وضعیت تیم‌ها و بازیکنان را بیشتر می‌کند. با وجود اینکه قرار بود سه‌شنبه هفته گذشته تکلیف این دو پرونده روشن شود، این اتفاق نیفتاد و همچنان با گذشت یک هفته، خبری در خصوص این دو پرونده در دسترس نیست. در چنین شرایطی سراغ مهدی دادرس، رئیس کمیته استیناف رفتیم که او پاسخگو نبود تا همچنان زمان اعلام رأی این دو پرونده با ابهام روبه‌رو باشد.

سکوت فدراسیون در برابر بطری‌پراکنی

چرا مازیار زارع هنوز محروم نشده است؟

حامد حسینی/ چند روز پس از دیدار ملوان و گل‌گهر در ورزشگاه سیروس قایقران، رفتار مازیار زارع، سرمربی ملوان، همچنان بی‌پاسخ مانده است. زارع پس از دریافت کارت قرمز، بطری آبی را به سمت کیوان علیمحمدی، داور مسابقه، پرتاب کرد؛ صحنه‌ای که بحث درباره امنیت داوران و واکنش نهادهای مسئول را دوباره به صدر توجه آورده است. ماجرا به پرتاب بطری محدود نماند. زارع پس از بازی نیز با لحنی تند از رفتارش دفاع کرد و گفت اگر احساس کند حقش ضایع شده، به طرف مقابل حمله می‌کند. او در میکسدزون هم داور چهارم را به تمسخر گرفت. این اظهارات، در کنار آنچه در زمین رخ داد، انتقادهایی را درباره احترام به داوران و مسئولیت حرفه‌ای مربیان برانگیخته است.

پرسش اصلی اکنون این است، چرا با گذشت چند روز، فدراسیون فوتبال یا کمیته انضباطی واکنش رسمی و بازدارنده‌ای نشان نداده‌اند؟

مگر نه اینکه همین کمیته انضباطی پس از اظهارات تند زارع علیه مقام‌های فدراسیون و سازمان لیگ ۲ سال پیش، با صدور دستور موقت او را تا اطلاع ثانوی از حضور در مسابقات محروم کرد. آن سابقه نشان می‌دهد که امکان بررسی فوری و اتخاذ تصمیم موقت وجود دارد؛ با این حال، در پرونده اخیر خبری از چنین اقدامی منتشر نشده است.

در همین حال، کمیته داوران گفته است فعلاً اظهارنظری نمی‌کند و از باشگاه ملوان نیز پاسخ روشنی در دسترس نیست. نبود اطلاع‌رسانی، به ابهام‌ها دامن زده است، آیا پرونده در حال بررسی است؟ آیا گزارشی از داور مسابقه دریافت شده؟ و چه زمانی قرار است تصمیمی اعلام شود؟ رسیدگی به پرونده، البته باید بر پایه گزارش‌ها و مقررات انجام شود و امکان دفاع برای طرفین را حفظ کند اما تعلل یا سکوت بی‌توضیح، به‌ویژه در موضوعی که با امنیت داوران و اعتبار مسابقات ارتباط دارد، می‌تواند این تصور را ایجاد کند که رفتارهای مشابه پیامد روشنی ندارند. فدراسیون فوتبال با اعلام روند رسیدگی و زمان‌بندی تصمیم، می‌تواند هم از اصول دادرسی منصفانه پاسداری کند و هم نشان دهد برخورد با خشونت و توهین در فوتبال تابع معیارهای مشخص است.

داوران برای اداره مسابقه به حمایت نهادی نیاز دارند، نه فقط پس از وقوع حادثه، بلکه در قالب مقرراتی شفاف و اجرایی. تا زمانی که فدراسیون درباره این پرونده توضیح ندهد، پرسش درباره مسئولیت‌پذیری و یکسان‌بودن معیارها همچنان باقی خواهد ماند.

چرا کادر فنی تیم ملی آب رفت؟!

قلعه‌نویی تنها روی سکوها

رضا حمیدی/ حضور شخصی امیر قلعه‌نویی در ورزشگاه‌ها برای تماشای مسابقات لیگ برتر نشانه‌ای از تغییرات گسترده در کادر فنی تیم ملی است. سرمربی تیم ملی که در فصل گذشته بیشتر از طریق دستیارانش مسابقات را زیر نظر می‌گرفت، حالا ناچار است شخصاً به ورزشگاه‌ها برود و بازیکنان را ارزیابی کند. اتفاقی که یک پرسش جدی را به وجود آورده است. سؤال این است: کادر فنی تیم ملی در چه وضعیتی قرار دارد و چرا تعداد دستیاران قلعه‌نویی تا این اندازه کاهش پیدا کرده است؟!

در فصل گذشته قلعه‌نویی برای بررسی مسابقات لیگ برتر و زیر نظر گرفتن بازیکنان از چند دستیار خود کمک می‌گرفت. سعید الهویی یکی از افرادی بود که مسابقات را دنبال می‌کرد و گزارش‌های لازم را در اختیار سرمربی تیم ملی قرار می‌داد. آندرانیک تیموریان نیز در ورزشگاه‌ها حضور پیدا می‌کرد و عملکرد بازیکنان را زیر نظر داشت. علی‌اصغر قربانعلی‌پور و هومن افاضلی هم در همین چهارچوب فعالیت می‌کردند و وظیفه بررسی مسابقات و انتقال اطلاعات به کادر فنی را برعهده داشتند و اطلاعات دقیقی را به سرمربی تیم ملی می‌دادند.

اما شرایط امروز با گذشته تفاوت زیادی کرده است. تعدادی از این مربیان دیگر با تیم ملی همکاری نمی‌کنند و وضعیت ادامه حضور سعید الهویی نیز در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. آندرانیک تیموریان هم از جمع اعضای کادر فنی جدا شده و سایر افرادی که در فصل گذشته وظیفه استعدادیابی و بررسی مسابقات را برعهده داشتند، دیگر در این مجموعه حضور ندارند.

در چنین شرایطی قلعه‌نویی عملاً با تعداد محدودی از دستیاران خود فعالیت می‌کند. رحمان رضایی یکی از اعضای حاضر در کنار سرمربی تیم ملی است و در سفر اخیر تیم ملی به عراق نیز نام او در کنار لوسادا و لینکا، مربی دروازه‌بان‌ها، در مجموعه فنی دیده می‌شد. این ترکیب محدود در مقایسه با نیازهای یک تیم ملی که خود را برای حضور در مهم‌ترین رقابت فوتبال جهان آماده می‌کند، پرسش‌برانگیز است.

نکته مهم اینجاست که سرمربی تیم ملی نمی‌تواند تمام وظایف فنی را شخصاً برعهده بگیرد. بررسی مسابقات لیگ، ارزیابی بازیکنان، آنالیز رقبا، پیگیری وضعیت ملی‌پوشان، ارتباط با باشگاه‌ها و بررسی شرایط فنی بازیکنان در پست‌های مختلف، نیازمند تقسیم وظایف میان چند مربی متخصص است.

وقتی تعداد دستیاران کاهش پیدا می‌کند، طبیعی است که بخشی از این مسئولیت‌ها با دشواری بیشتری انجام شود.

حضور قلعه‌نویی در ورزشگاه‌ها به خودی خود اتفاق مثبتی است. اینکه سرمربی تیم ملی شخصاً مسابقات را تماشا کند و از نزدیک شرایط بازیکنان را بسنجد، نشان‌دهنده اهمیت دادن او به روند آماده‌سازی تیم ملی است.

اما مسأله اصلی این است که چرا باید سرمربی تیم ملی تا این اندازه درگیر وظایفی شود که می‌تواند توسط دستیاران و اعضای گروه فنی انجام شود؟ تیم ملی برای رسیدن به آمادگی مطلوب به یک مجموعه کامل نیاز دارد. قلعه‌نویی باید فرصت داشته باشد روی مسائل کلان فنی، طراحی برنامه‌های تاکتیکی، انتخاب ترکیب و آماده‌سازی تیم تمرکز کند.

در مقابل دستیاران او باید مسئولیت بررسی جزئیات مسابقات و ارزیابی بازیکنان را برعهده بگیرند تا هیچ گزینه‌ای از نگاه کادر فنی دور نماند.

در این میان بحث احتمال بازگشت آندرانیک تیموریان نیز مطرح شده است. البته هنوز مشخص نیست چنین اتفاقی عملی خواهد شد یا قلعه‌نویی تصمیم دارد از مربیان دیگری برای تکمیل مجموعه خود استفاده کند. وضعیت سعید الهویی نیز همچنان یکی از ابهامات مهم این مجموعه است و باید دید سرانجام همکاری او با تیم ملی به کجا خواهد رسید.

پرسش اساسی‌تر این است که فدراسیون فوتبال چه برنامه‌ای برای تکمیل کادر فنی تیم ملی دارد؟ آیا قرار است نفرات جدیدی به مجموعه اضافه شوند یا قلعه‌نویی با همین تعداد محدود از دستیاران به کار خود ادامه خواهد داد؟

واقعیت این است که کادر فنی کامل، یک ضرورت برای تیم ملی است و نمی‌توان آن را موضوعی فرعی تلقی کرد. در آستانه جام جهانی، کوچک‌ترین غفلت در زمینه آماده‌سازی و ارزیابی بازیکنان می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد.

تیم ملی به گروهی نیاز دارد که بتواند تمام مسابقات را با دقت دنبال کند و اطلاعات لازم را در اختیار سرمربی قرار دهد.

قلعه‌نویی نباید در این مسیر تنها بماند. حضور او در ورزشگاه‌ها برای تماشای مسابقات قابل احترام است، اما این حضور نباید جای خالی دستیاران و کارشناسان فنی را پر کند.

بدون هیچ تعارفی سرمربی تیم ملی به یک مجموعه منسجم و متخصص نیاز دارد تا بتواند با تقسیم مسئولیت ها ، بهترین شرایط را برای آماده‌سازی تیم فراهم کند. در واقع باید یک کادر کامل در کنار او باشد تا درصد موفقیت فزونی بگیرد.

وقتی رئیس فدراسیون درباره همه موضوعات ورزش صحبت می‌کند

دبیر در تور میکروفن‌ها

گزارش یک

علیرضا دبیر باز هم مصاحبه کرده است. او پس از اظهارات هفته گذشته درباره احتمال حضور در انتخابات کمیته ملی المپیک، این‌بار در مراسم تقدیر از قهرمانان و مدال‌آوران کشتی مقابل خبرنگاران قرار گرفت و بار دیگر به این موضوع پرداخت؛ البته این‌بار نیشی هم به فوتبال زد.

شرکت در انتخابات کمیته ملی المپیک حق طبیعی دبیر است. او قهرمان المپیک بوده و به عنوان رئیس فدراسیون کشتی، عضو مجمع کمیته ملی المپیک است و می‌تواند بدون هیچ مشکلی وارد انتخابات شود. مسأله اما تکرار روزانه این موضوع در مصاحبه‌های رئیس فدراسیون و اظهارنظرهای پیاپی کشتی‌گیران درباره احتمال رفتن اوست؛ اتفاقی که نه برای کشتی ایران خوشایند است و نه کمکی به آرامش این رشته می‌کند. بحث بر سر درست یا غلط بودن تصمیم دبیر برای حضور در انتخابات نیست. مسأله اصلی، تعداد قابل توجه مصاحبه‌های او در روزهای اخیر است؛ اظهاراتی که مشخص نیست با چه هدفی تکرار می‌شوند و به نظر می‌رسد بیش از آنکه به نفع کشتی باشد، حاشیه‌های تازه‌ای ایجاد می‌کند.

دبیر از ۱۱ آبان، یعنی زمان بازگشت تیم‌های ملی کشتی به ایران، تقریباً هر روز به شکلی با رسانه‌ها گفت‌وگو کرده است. چنین حجم از مصاحبه‌ها واقعاً عجیب به نظر می‌رسد و بعید است نمونه مشابهی برای آن در میان مدیران ورزشی کشور وجود داشته باشد.

رئیس فدراسیون کشتی پس از مسابقات قهرمانی جهان چندین‌بار درباره عملکرد تیم‌ها، کامران قاسمپور، حسن یزدانی و حتی رحمان عموزاد صحبت کرد. از دو هفته پیش، اظهارنظرهای او درباره کمیته ملی المپیک آغاز شد و روز گذشته نیز بار دیگر به این موضوع پرداخت؛ این‌بار در کنار فوتبال و انتقاد از پیروز قربانی. نکته قابل تأمل اینکه دبیر در این مدت هنوز یک مصاحبه مشخص و متمرکز درباره سومی کشتی ایران در مسابقات قهرمانی جهان نداشته است. علیرضا دبیر بی‌تردید کارهای بزرگی برای کشتی ایران انجام داده و دستاوردهای مدیریتی او قابل انکار نیست. مقایسه وضعیت کشتی ایران در مسابقات جهانی ۲۰۱۹، نخستین حضور او به عنوان رئیس فدراسیون، با رقابت‌های جهانی ۲۰۲۶ در قزاقستان، به خوبی نشان می‌دهد که او در این سال‌ها چه تحولاتی ایجاد کرده است. اما سؤال اینجاست که چنین مدیری چرا باید به اظهارات یک سرمربی فوتبال واکنش نشان دهد؟

پیروز قربانی گفته بود انتخاب علیرضا بیرانوند به عنوان بازیکن سال آسیا از طلای المپیک هم مهم‌تر است. این اظهارنظر چه ایرادی دارد که رئیس فدراسیون کشتی را به پاسخگویی وادار می‌کند؟ اساساً جایگاه این دو نفر قابل مقایسه نیست؛ یک طرف رئیس فدراسیون کشتی با سابقه قهرمانی جهان و المپیک قرار دارد و طرف دیگر سرمربی یک تیم لیگ برتری که در دوران بازیگری هم سابقه حضور در تیم ملی را ندا‌شته است. البته فارغ از این تفاوت جایگاه، اصل ورود دبیر به چنین بحثی هم ضرورتی نداشت. قربانی اتفاقاً طلای المپیک را بالاترین شاخص افتخار ورزشی دانسته و برای برجسته کردن اهمیت انتخاب بیرانوند، این عنوان را همردیف با آن قرار داده است. این تنها یک نمونه از واکنش‌های دبیر به موضوعات مختلف است؛ واکنش‌هایی که گاهی می‌توانند تمرکز او را از اولویت‌های مهم‌تر دور کنند.

کشتی ایران ۱۹ ماه دیگر باید در المپیک لس‌آنجلس حاضر شود؛ سومین المپیک دوران ریاست دبیر بر فدراسیون کشتی. انتظاری که از او وجود دارد، کسب مدال طلا در کشتی آزاد است. این رشته در المپیک ۲۰۲۰ بدون طلا ماند و در المپیک ۲۰۲۴ نیز با وجود داشتن سه فینالیست، نتوانست به مدال طلا برسد. حالا در آستانه المپیک ۲۰۲۸، پرسش اصلی این است که برنامه فدراسیون برای پایان دادن به این ناکامی چیست؟ تنها کسی که می‌تواند درباره این برنامه توضیح روشنی بدهد، علیرضا دبیر است؛ اما او تاکنون کمتر درباره این موضوع مهم صحبت کرده است.

قرار نیست بگوییم دبیر برای دیده شدن مصاحبه می‌کند؛ او به اندازه کافی باهوش و باتجربه است و بعید به نظر می‌رسد چنین هدفی داشته باشد. اما تداوم این حجم از اظهارنظر می‌تواند ذهن او را درگیر موضوعات حاشیه‌ای کند. اکنون کادرفنی تیم ملی کشتی آزاد و کشتی‌گیران، به جای تمرکز بر ریکاوری و برنامه‌های آماده‌سازی، نزدیک به یک هفته است که درباره احتمال جدایی دبیر از فدراسیون و حضورش در کمیته ملی المپیک مصاحبه می‌کنند.

واقعاً رفتن یا نرفتن علیرضا دبیر به کمیته ملی المپیک چه ارتباطی به کشتی‌گیران دارد؟ کسی که قصد ریاست بر این نهاد را دارد، در انتخابات ثبت‌نام می‌کند، برای کسب رأی تلاش می‌کند و سرانجام یا انتخاب می‌شود یا نمی‌شود.

این همه مصاحبه و اظهارنظر درباره موضوعی که تصمیم‌گیری درباره آن به خود دبیر و اعضای مجمع مربوط است، چه ضرورتی دارد؟

دبیر کارنامه قابل دفاعی در کشتی ایران دارد و حالا زمان آن است که به جای ورود به بحث‌های متعدد و واکنش به اظهارات دیگران، تمرکز خود را بر مهم‌ترین مأموریت پیش رو بگذارد. سومین المپیک دوران ریاست او نزدیک است و این‌بار دیگر نمی‌توان انتظار داشت که کشتی آزاد ایران بدون مدال طلا از میدان خارج شود. عملکرد او در لس‌آنجلس، بیش از هر مصاحبه و اظهارنظری، معیار قضاوت درباره مدیریت او خواهد بود.

> کشتی ایران ۱۹ ماه دیگر باید در المپیک لس‌آنجلس حاضر شود؛ سومین المپیک دوران ریاست دبیر بر فدراسیون کشتی. انتظاری که از او وجود دارد، کسب مدال طلا در کشتی آزاد است. این رشته در المپیک ۲۰۲۰ بدون طلا ماند و در المپیک ۲۰۲۴ نیز با وجود داشتن سه فینالیست، نتوانست به مدال طلا برسد

عکس: فدراسیون کشتی

خبر

دبیر پاداش کشتی را داد

تجلیل از مدال‌آوران و اعضای کادر فنی تیم‌های ملی کشتی پس از رقابت‌های جهانی قزاقستان، با حضور رئیس فدراسیون، جمعی از پیشکسوتان و قهرمانان جهان و المپیک در سالن جلسات شهید جنگروی فدراسیون کشتی برگزار شد. در این مراسم که به منظور تجلیل از افتخارآفرینی ملی‌پوشان کشتی کشورمان پس از رقابت‌های جهانی قزاقستان برگزار شد، از تلاش‌ها و دلاوری‌های مدال‌آوران و اعضای کادر فنی با اهدای جوایز ویژه تقدیر به عمل آمد. به پاس قدردانی از زحمات قهرمانان، جوایز نقدی و حقوق ماهانه شامل ۵ میلیارد تومان پاداش نقدی به‌همراه حقوق ماهانه ۱۰۰ میلیون تومان برای مدال‌آوران طلا، ۲ میلیارد تومان به‌همراه حقوق ماهانه ۳۰ میلیون تومان برای مدال‌آوران نقره، و یک میلیارد تومان به‌همراه حقوق ماهانه ۲۰ میلیون تومان برای مدال‌آوران برنز اختصاص یافت. همچنین پاداش‌هایی نیز به اعضای کادر فنی اهدا شد.

ناکامی پشتوانه‌های تنیس روی میز در جهانی استانبول

دیوار چین مانع صعودمان شد

تیم تنیس روی میز پسران زیر ۱۹ سال ایران در یک‌چهارم نهایی رقابت‌های قهرمانی جوانان جهان ۲۰۲۶ در استانبول مغلوب چین، سید نخست مسابقات شد و از صعود به نیمه‌نهایی باز ماند.

به گزارش ایران ورزشی؛ در نخستین دیدار تیم تنیس روی میز ایران برابر چین، محمدحسن حبیبی به مصاف ون روی‌بو نفر ۱۳ رتبه‌بندی بزرگسالان دنیا رفت و نماینده چین دو گیم نخست را ۱۱ بر ۸ و ۱۱ بر ۲ برد و در گیم سوم نیز پس از تساوی ۱۳ بر ۱۳، دو امتیاز پیاپی گرفت تا با پیروزی ۱۵ بر ۱۳، نخستین برد تیمش را ثبت کند.

در بازی دوم بنیامین فرجی ابتدا دو بار از لی هه‌چن پیش افتاد، ملی‌پوش کشورمان گیم نخست را ۱۱ بر ۹ برد و پس از واگذاری گیم دوم با حساب ۱۲ بر ۱۰، در گیم سوم ۱۱ بر ۵ پیروز شد. لی هه‌چن در دو گیم پایانی با امتیازهای ۱۱ بر ۶ و ۱۱ بر ۴ به برتری رسید و این دیدار را ۳ بر ۲ به سود چین تمام کرد.

در سومین بازی ژو گوان‌هونگ در سه گیم پیاپی با امتیازهای ۱۱ بر ۹، ۱۱ بر ۳ و ۱۱ بر ۶ عرشیا لرستانی را شکست داد و صعود چین به نیمه‌نهایی را قطعی کرد. شاگردان مکیف روز گذشته در مرحله یک‌هشتم نهایی با پیروزی ۳ بر صفر مقابل ایتالیا، سید هفتم مسابقات، به جمع هشت تیم برتر جهان راه یافته بودند.

گزینه اروپایی جانشین پیاتزا می‌شود

ماجرای سرمربی ایرانی والیبال منتفی شد

فدراسیون والیبال سرانجام تکلیف نیمکت تیم ملی را مشخص کرده و به نظر می‌رسد دوران بلاتکلیفی پس از جدایی روبرتو پیاتزا به پایان رسیده است. گزینه جدید هدایت تیم ملی انتخاب شده و توافق اولیه نیز میان طرفین صورت گرفته تا والیبال ایران به‌زودی سرمربی جدید خود را بشناسد.

پس از دو سال همکاری با روبرتو پیاتزا، پرونده حضور این مربی ایتالیایی در والیبال ایران با توافق دوطرفه بسته شد. تصمیمی که بلافاصله یک پرسش مهم را مقابل فدراسیون قرار داد: چه کسی قرار است جای خالی پیاتزا را روی نیمکت تیم ملی پر کند؟

حالا پاسخ این پرسش مشخص شده است. فدراسیون والیبال گزینه موردنظر خود را انتخاب کرده و مذاکرات با این مربی به مرحله تفاهم اولیه رسیده است. نکته مهم اینکه جانشین پیاتزا نیز خارجی است تا فدراسیون بار دیگر به استفاده از مربیان بین‌المللی برای هدایت تیم ملی چراغ سبز نشان دهد.

ظاهراً انتخاب سرمربی جدید برخلاف تصور، قرار نیست به یک پروسه طولانی و فرسایشی تبدیل شود. طرفین به توافق اولیه رسیده‌اند و قرار است طی روزهای آینده قرارداد رسمی میان فدراسیون والیبال و سرمربی جدید به امضا برسد.

به این ترتیب، پرونده پیاتزا بسته شده و حالا همه نگاه‌ها به نام جانشین او دوخته شده است؛ مربی خارجی جدیدی که قرار است مسئولیت هدایت تیم ملی والیبال ایران را برعهده بگیرد و پاسخگوی انتظاراتی باشد که پس از پایان همکاری با سرمربی ایتالیایی همچنان پابرجاست.

سقوط آزاد شمشیربازی در رتبه‌بندی جهانی با سرعت ادامه دارد

«بورسیه» بگیر سابر در رتبه ۴۰ دنیا

گزارش

رضا عباسپور
خبرنگار

شمشیربازی ایران بار دیگر در رتبه‌بندی جهانی سقوط آزادی سریعتر و تأسف‌برانگیزتر از قبل را تجربه کرده و با ایستادن در رتبه ۲۹ دنیا ثابت کرد که مجموعه مدیریتی و فنی این رشته نیاز به ترمیم و پوست‌اندازی جدی دارد. تیم ملی شمشیربازی سابر ایران که در دو جام جهانی مصر و الجزایر غایب بود، در رنکینگ جدید فدراسیون جهانی در رده بیست و نهم بخش تیمی قرار گرفت. در بخش انفرادی نیز علی پاکدامن به عنوان تنها سابربست ایران که موفق به دریافت حق بورسیه دلاری المپیکی‌ها شده است، در رنکینگ جهانی با یک پله صعود نسبت به گذشته در رده چهلم جا خوش کرد اگرچه پاکدامن به عنوان کاپیتان تیم ملی شمشیربازی و مسن‌ترین ملی‌پوش سابر ایران، تنها سابربستی بود که موفق شد در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا صاحب نشان برنز شود. ضمن اینکه او حالا امید این رشته ورزشی برای کسب سهمیه ورودی به بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس است. اما سؤال مهم از مسئولان و تصمیم‌سازان فدراسیون شمشیربازی ایران این است که اولاً چرا در طول این ۴ سال گذشته نتوانستند جایگزینی شایسته برای علی پاکدامن در تیم ملی سابر پرورش دهند؟ ثانیاً با سن و سالی که پاکدامن دارد و ایستادن او در رتبه ۴۰ دنیا چطور امید دارند که او بتواند برای شمشیربازی سهمیه المپیک دشت کند؟ به هر روی فعلاً پاکدامن برای شمشیربازی ایران غنیمت است زیرا او حتی در شرایطی که سال‌های پایانی دوره قهرمانی خود را سپری می‌کند، آلترناتیو یا رقیبی جدی در تیم ملی ندارد. به همین دلیل اگرچه او وضعیت ایده‌آلی برای کسب سهمیه ورودی به المپیک ۲۰۲۸ ندارد، اما با خیالی آسوده هم بورسیه دلاری المپیک را به نام خود ثبت کرده است و هم گزینه اصلی تیم ملی سابر برای اعزام به رویدادهای مختلف بین‌المللی است!

با این حال اما اینطور به نظر می‌رسد که مقصر اصلی در این خصوص (نداشتن پشتوانه، افت مداوم و مستمر نتایج و عملکرد شمشیربازی ایران در تمامی اسلحه‌ها و سقوط آزاد دوباره شمشیربازی در رتبه‌بندی جهانی) پاکدامن یا همتایان او در تیم ملی نیستند، بلکه مشکل و معضل اصلی سوءمدیریت مشهودی است که در مجموعه مدیریتی و فنی شمشیربازی ایران قابل رؤیت و هویدا است؛ سوءمدیریت فنی و اجرایی که سال‌ها است فکری برای آن نشده و همچنان نیز بر قوت خود باقی است. با این تفاسیر فدراسیون جهانی شمشیربازی پس از برگزاری جام‌های جهانی مصر و الجزایر، رنکینگ جدید خود را اعلام کرد و انتشار داد؛ رتبه‌بندی که متأسفانه بار دیگر جایگاه جدید شمشیربازان ما در آن با افت و سقوط آزادی نگران‌کننده همراه بود. با توجه به اینکه تیم‌های شمشیربازی ایران در این دو مرحله از رقابت‌های جام جهانی حضور نداشتند، شاید این افت و سیر نزولی طبیعی به نظر برسد، اما همین که چرا ما نمی‌توانیم در تورنمنت‌های معتبری که در ارتقای جایگاه و رتبه‌بندی جهانی ایران تأثیر مستقیم و مثبتی داشته باشند حاضر شویم، اتفاقی تأسف‌برانگیز است که نتیجه آن افت و نزول ما در رنکینگ جهانی است.

در این رتبه‌بندی تنها علی پاکدامن به‌واسطه کسب مدال برنز در بازی‌های آسیایی ناگویا با یک پله صعود نسبت به قبل از رده چهل‌ویکم به رده چهلم جهان رسید اما باقی ملی‌پوشان شمشیربازی ایران همچنان در سراشیبی نزول و افتی نگران‌کننده در رتبه‌بندی جهانی قرار دارند.

طاها کارگرپور نیز با ۳۲ پله نزول در رده ۱۴۳ قرار گرفت و نیما زاهدی با ۴۱ پله سقوط به جایگاه ۱۵۶ رفت تا بیشترین افت را در میان سابربست‌های ایران داشته باشد. محمد فتوحی هم با ۳۱ پله نزول در رده ۲۰۵ جهان قرار گرفت. در بخش تیمی نیز تیم ملی سابر ایران در جایگاه بیست‌ونهم ایستاد که نسبت به قبل دو پله نزول داشته است.

جزئیات محکومیت رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک

حبس و جریمه نقدی، پایان مدیر جنجالی

بعد از مدت‌ها کش و قوس رأی قطعی مدیریت محکومیت رئیس پیشین فدراسیون ژیمناستیک صادر شد. رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک که مدت‌ها درگیر یک پرونده مالی بود و حتی پای فدراسیون جهانی هم به این پرونده باز شده بود، با حکم محکومیت به حبس و انفصال از خدمت به جرم اختلاس محکوم شد. دادگاه تجدیدنظر استان تهران با نقض حکم برائت پیشین دادگاه بدوی، رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک را به اتهام اختلاس مجرم شناخت.

بر اساس دادنامه قطعی صادرشده از سوی شعبه اول دادگاه تجدیدنظر استان تهران، رئیس سابق فدراسیون ژیمناستیک در پرونده اختلاس ارزی مجرم شناخته شد و به تحمل دو سال حبس تعزیری، انفصال دائم از خدمات دولتی، رد مال به مبلغ ۲۱ هزار و ۱۱۷ یورو و پرداخت جزای نقدی محکوم شد.

مطابق مندرجات این حکم قضایی، متهمه به عنوان رئیس وقت فدراسیون ژیمناستیک، درخواست تأمین ارز به مبلغ ۴۷ هزار و ۸۰۰ دلار را برای تسویه بدهی فدراسیون ایران به فدراسیون جهانی ژیمناستیک (FIG) ارائه می‌دهد که با موافقت وزارت ورزش و جوانان، معادل یورویی آن به میزان ۲۵ هزار و ۲۱۷ یورو در اردیبهشت ۱۳۹۷ به وی تحویل داده می‌شود. رئیس پیشین فدراسیون ژیمناستیک پس از بازگشت از اجلاس فدراسیون جهانی در کانادا (مه ۲۰۱۸)، مدعی می‌شود که از محل این ارز، مبلغ ۴ هزار و ۱۰۰ یورو را بابت هزینه‌های سفر و ۲۲ هزار یورو را به صورت دستی بابت تسویه بدهی به فدراسیون جهانی پرداخت کرده است. با این حال، در جریان تحقیقات بازپرسی شعبه نهم دادسرای فرهنگ و رسانه، استعلام‌های رسمی از کمیته ملی المپیک و بررسی اسناد حسابداری فدراسیون جهانی (FIG) نشان داد که در تاریخ مذکور تنها مبلغ ۴ هزار و ۱۰۰ یورو در حساب فدراسیون جهانی ثبت شده و هیچ‌گونه سند رسمی مبنی بر پرداخت ۲۲ هزار یورو وجود ندارد. دادگاه همچنین مطالب ارائه‌شده از سوی متهمه در زمان تعلیق را فاقد وجاهت قانونی و غیرقابل استناد تشخیص داد.

هیأت قضایی شعبه اول دادگاه تجدیدنظر استان تهران با وارد دانستن تجدیدنظرخواهی دادسرای فرهنگ و رسانه، متهمه را مستند به ماده ۵ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری به مجازات‌های زیر محکوم و سه حکم را درباره او صادر کرد. ابتدا رئیس مذکور به رد مال و بازگرداندن مبلغ ۲۱ هزار و ۱۱۷ یورو به عنوان مال مأخوذه در حق فدراسیون ژیمناستیک محکوم شد. در بند دوم او به جزای نقدی و پرداخت معادل دو برابر قیمت ارز مأخوذه در زمان وقوع بزه (مطابق با پاسخ استعلام از بانک مرکزی که توسط واحد اجرای احکام اخذ خواهد شد) محکوم شد. همچنین وی به انفصال دائم از خدمات دولتی و تحمل ۲ سال حبس تعزیری هم محکوم شد.

این رأی قطعی و لازم‌الاجرا است. به این ترتیب پرونده رئیس پیشین فدراسیون ژیمناستیک برای مدیریت در ورزش برای همیشه بسته شد؛ کسی که با ورودش به ژیمناستیک سر و صدای زیادی به راه انداخت و بارها با مدیران ورزش ایران دچار اختلاف‌نظر شد و کار حتی به تعلیق فدراسیون ژیمناستیک هم رسید.

شمارش معکوس برای آغاز دوئل دختران هندبال در آسیا

نبرد اول با هنگ‌کنگ

توپ و تور

تیم ملی هندبال بانوان ایران در اولین دیدار خود در بیست و یکمین دوره مسابقات قهرمانی آسیا در قدم اول به مصاف هنگ‌کنگ می‌رود. هنگ‌کنگ یکی از رقبای نسبتاً شناخته شده و توانمند آسیایی در بخش بانوان است که شاید بتواند در قدم اول حریفی چغر و سرسخت برای ما درآلماتی قزاقستان باشد.

بیست و یکمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی زنان آسیا ۲۰۲۶ از امروز (دوشنبه ۲ آذر) در آلماتی قزاقستان آغاز می‌شود و تیم ملی هندبال بانوان ایران در اولین دیدار خود به مصاف هنگ‌کنگ خواهد رفت. تیم ملی هندبال بانوان ایران که در گروه A این رقابت‌ها با تیم‌های هنگ‌کنگ، چین، تایلند و ژاپن همگروه است، از ساعت ۱۱:۳۰ دقیقه به وقت ایران اولین بازی خود را برابر هنگ‌کنگ برگزار می‌کند تا رسماً کار خود را در این دوره از مسابقات آغاز کند. بانوان هندبال ایران در ۳ دوره گذشته قهرمانی آسیا موفق به قرار گرفتن در جمع ۴ تیم برتر شده‌اند و جواز حضور در مسابقات قهرمانی جهان را کسب کرده‌اند. ملی‌پوشان ایران در این دوره نیز به دنبال تکرار موفقیت‌های گذشته و کسب سهمیه جهانی هستند.

در سوی مقابل، هنگ‌کنگ از تیم‌های باسابقه مسابقات قهرمانی آسیا به شمار می‌رود که از دومین دوره برگزاری این رقابت‌ها در آن حضور داشته است. بهترین عملکرد این تیم کسب عنوان پنجم بوده و هنگ‌کنگ در دوره گذشته نیز در جایگاه هفتم قرار گرفته است.

فاطمه خلیلی، الناز یارمحمدی، زهرا افشاری، بهار ایزدگشب، حدیثه نوروزی، آسمان بدوی، آرزو کیانی‌آرا، فاطمه مریخ، مهربان بدوی، شهرزاد نصوحی، مبینا حسن‌نژاد، نگار زنده‌بودی، سعیده غضنفری، حانیه کریمی، ثمین کریمی، لیلا حسینی، الهه نیکان، الناز قاسمی و مائده عشاقی، ملی‌پوشان هندبال بانوان کشورمان در این دوره از رقابت‌های قهرمانی آسیا خواهند بود. چین، تایلند و ژاپن دیگر رقبای ما در مرحله گروهی و دور مقدماتی رقابت‌های هندبال قهرمانی زنان آسیا هستند.

گفتنی است، ۴ تیم برتر بیست و یکمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی زنان آسیا ۲۰۲۶ قزاقستان، جواز حضور در مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۲۷ را کسب خواهند کرد. هندبال ایران در چند سال گذشته نتوانسته نه در بخش مردان و نه در بخش زنان افتخاری دندانگیر کسب کند. به همین دلیل قطعاً این دوره از رقابت‌های هندبال زنان آسیا برای دختران با انگیزه هندبال کشورمان از اهمیت فراوانی برخوردار است. البته اگر ما بتوانیم از مرحله گروهی خود صعود کرده و خود را به جمع ۴ تیم برتر قاره آسیا برسانیم، افتخاری بزرگ برای هندبال بانوان کشورمان در این دوره از رقابت‌های قهرمانی زنان آسیا سند می‌خورد. هرچند کار سخت است و مسیر برای صعود هندبال بانوان ایران به مراحل بالاتر دشوار و صعب‌العبور خواهد بود.

فوتبال جهان

پارادس مقابل دوربین زنده از حال رفت

لئاندرو پارادس، هافبک و کاپیتان بوکاجونیورز، پس از قهرمانی تیمش در کوپا سودامریکانا، لحظات نگران‌کننده‌ای را تجربه کرد. این بازیکن آرژانتینی که در پیروزی ۲ بر صفر برابر اتلتیکومینیرو در ترکیب بوکا حضور داشت، در جریان مصاحبه تلویزیونی پس از مسابقه ناگهان از حال رفت و مقابل دوربین‌ها روی زمین افتاد.
پارادس که به دلیل گرمای شدید بارانکیا و افت فشار خون با مشکل جسمانی روبه‌رو شده بود، در دقیقه ۵۸ تعویض شد. او با وجود شرایط نامساعد، در جشن قهرمانی شرکت کرد و جام را بالای سر برد، اما دقایقی بعد آثار ضعف و سرگیجه در چهره‌اش نمایان شد.
کادر پزشکی بلافاصله به کمک او رفت و پارادس برای بررسی‌های احتیاطی به یک مرکز درمانی منتقل شد. رودولفو آروابارنا، سرمربی بوکا، اعلام کرد که این بازیکن از اواخر نیمه نخست احساس سرگیجه و ضعف داشته است. خود پارادس نیز با انتشار تصویری از مرکز درمانی، به هواداران اطمینان داد که حالش خوب است.

انتقاد تند از رفتار بایرن با موسیالا

رفتار مدیران بایرن مونیخ با جمال موسیالا به موضوعی جنجالی در فوتبال آلمان تبدیل شده است. مایک فرانتس، بازیکن سابق بوندس لیگا، اظهارات علنی اولی هوینس، یان-کریستیان دریزن و کارل‌هاینس رومنیگه درباره شرایط فنی و دستمزد این ستاره جوان را غیرقابل‌قبول دانسته و حتی آن را به نوعی آزار و فشار روانی تشبیه کرده است. رومنیگه پیش‌تر گفته بود اگر موسیالا نتواند به سطح قبلی خود بازگردد، باشگاه باید درباره دستمزد او با بازیکن و مدیربرنامه‌هایش گفت‌وگو کند. این اظهارات در شرایطی مطرح شده که موسیالا پس از مصدومیت سنگین و مشکلات جسمانی، دوران دشواری را پشت‌سر می‌گذارد. اشتفان افنبرگ نیز از نحوه برخورد مدیران بایرن انتقاد کرده و معتقد است چنین مسائلی باید در جلسات خصوصی حل‌وفصل شود، نه در رسانه‌ها. حتی ریو فردیناند، مدافع سابق منچستریونایتد، از این رویکرد انتقاد کرده است.

پی‌اس‌جی به دنبال تمدید قرارداد ویتینیا

پاری‌سن‌ژرمن قصد دارد با تمدید قرارداد ویتینیا، یکی از مهم‌ترین مهره‌های پروژه ورزشی لوئیس انریکه را برای سال‌های آینده حفظ کند. طبق گزارش نیکولو شیرا، خبرنگار ایتالیایی، مدیران باشگاه پاریسی در حال بررسی پیشنهادی هستند که قرارداد فعلی این هافبک پرتغالی را از سال ۲۰۲۹ تا ۲۰۳۱ تمدید می‌کند و امکان افزایش آن تا سال ۲۰۳۲ را نیز در نظر می‌گیرد. ویتینیا که تابستان ۲۰۲۲ با مبلغی حدود ۴۱.۵ میلیون یورو از پورتو به پاریس پیوست، به‌تدریج به یکی از ارکان اصلی خط میانی تیم تبدیل شد. حضور لوئیس انریکه نقش مهمی در افزایش مسئولیت‌های تاکتیکی او داشت و این بازیکن اکنون در سازماندهی بازی، کنترل ریتم مسابقه و عبور از پرس حریف نقشی کلیدی ایفا می‌کند. او در فصل جاری نیز در ۱۵ مسابقه تمام رقابت‌ها، سه گل و دو پاس گل ثبت کرده است.

آنتونی به هواداران حریف حمله کرد

دربی حساس سویا میان رئال بتیس و سویا با تساوی یک بریک به پایان رسید، اما اتفاقات پس از سوت پایان، این مسابقه را به یکی از پرحاشیه‌ترین دیدارهای فصل تبدیل کرد. آنتونی، مهاجم برزیلی بتیس، پس از گل تساوی دیرهنگام سویا به سمت هواداران میزبان برگشت و با عباراتی تند به آنها واکنش نشان داد. آنتونی در ابتدای نیمه دوم بتیس را پیش انداخته بود، اما کیکه سالاس در وقت‌های تلف‌شده گل تساوی سویا را به ثمر رساند. این گل همچنین اعتراض بازیکنان بتیس را به دنبال داشت؛ مارک بارترا مدعی شد بازیکن گلزن سویا باید پیش‌تر از زمین اخراج می‌شد. لوسین آگومه، هافبک سویا، در پاسخ به این اعتراض‌ها از داوری دفاع کرد و گفت تیمش در بیشتر دقایق برتر بوده است. به این ترتیب، نخستین دربی فصل سویا با تقسیم امتیازها و حاشیه‌های فراوان به پایان رسید.

اولین نشانه‌های تردید در مورد زیدان

محبوبیت زین‌الدین زیدان در آغاز دوران مربیگری‌اش در تیم ملی فرانسه همچنان بالاست، اما نتایج اخیر باعث شده نخستین نشانه‌های تردید در میان هواداران دیده شود. بر اساس نظرسنجی مؤسسه اودوکسا، میزان محبوبیت زیدان پس از دومین فیفادی حضورش روی نیمکت خروس‌ها سه درصد کاهش یافته است. با این حال، هنوز ۸۳ درصد مردم فرانسه و ۹۰ درصد علاقه‌مندان فوتبال نگاه مثبتی به او دارند. رضایت عمومی از تیم ملی نیز از ۷۵ به ۶۹ درصد رسیده است. شکست ۳ بر یک برابر ایتالیا و پیروزی دشوار ۲ بر یک مقابل ترکیه، انتقادهایی را درباره سبک بازی و اصرار زیدان بر فوتبال هجومی به دنبال داشته است. در نظرسنجی انجام‌شده، ۴۷ درصد معتقدند تیم فعلی نسبت به دوران دیدیه دشان ضعیف‌تر شده، در حالی که ۴۹ درصد همچنان به پیشرفت آن امیدوارند. جایگاه کیلیان امباپه نیز به بحثی جدی تبدیل شده است؛ ۴۱ درصد او را در نوک حمله ترجیح می‌دهند و ۳۱ درصد خواهان بازگشتش به جناح چپ هستند.

بحران در پاریس با مصدومیت دوئه

پیروزی دشوار پاری‌سن‌ژرمن برابر نیس با نتیجه ۳ بر ۲، تحت‌تأثیر مصدومیت نگران‌کننده زیره‌دوئه قرار گرفت. این ستاره جوان در جریان مسابقه آسیب دید تا نگرانی‌ها درباره وضعیت خط حمله تیم لوئیس انریکه افزایش پیدا کند. هنوز جزئیات قطعی درباره شدت مصدومیت و مدت دوری او اعلام نشده، اما نخستین ارزیابی‌ها نگرانی‌هایی جدی در اردوی پاریسی‌ها ایجاد کرده است. این اتفاق در شرایطی رخ داده که پاری‌سن‌ژرمن تنها یک ماه پیش خویچا کوارتسخلیا را نیز به دلیل مصدومیتی مشابه از دست داده بود. غیبت همزمان دو بازیکن تأثیرگذار در فاز هجومی می‌تواند برنامه‌های انریکه را در ادامه فصل، به‌ویژه در لیگ قهرمانان اروپا، با مشکل مواجه کند.

دومین ناکامی عمیق برای پروژه‌های آلونسو؟

چلسی؛ پرهزینه و شکننده

گزارش یک

ایلیا بهزاد اول
خبرنگار

شکست سنگین مقابل لیدز یونایتد، آن هم در استمفوردبریج، فقط یک باخت دیگر برای چلسی نبود؛ این نتیجه بار دیگر ضعف‌های عمیق پروژه‌ای را آشکار کرد که طی سه سال و نیم گذشته با هزینه‌های هنگفت و خریدهای پرتعداد دنبال شده، اما هنوز نتوانسته به یک تیم منسجم و مدعی تبدیل شود. هواداران لیدز پس از نخستین پیروزی تیم‌شان در استمفوردبریج از سال ۱۹۹۹، در حالی که سرمست از نتیجه بودند، رو به هواداران میزبان فریاد می‌زدند: «با این همه پول، شما افتضاح هستید!» جمله‌ای که با سکوت تلخ تماشاگران چلسی نشان می‌داد چندان هم بیراه نیست.
بخش قابل‌توجهی از هواداران میزبان تا دقایق پایانی در ورزشگاه ماندند تا نارضایتی خود را نشان دهند، اما گل چهارم لیدز توسط برندن آرونسون، که با عبور از مدافعان و شوتی زمینی از بین پاهای امیلیانو مارتینز به ثمر رسید، حتی برخی از آنها را هم به ترک ورزشگاه واداشت. پیش از آن نیز صدای اعتراض هواداران به گوش می‌رسید؛ جایی که شعار «تو نمی‌دانی چه کار می‌کنی» خطاب به ژابی آلونسو سر داده شد. دوران آرامش آلونسو خیلی زود به پایان رسیده است. شکست مقابل تاتنهام و حالا باخت سنگین به لیدز، آن هم برابر دو تیمی که هواداران چلسی بیش از هر رقیب دیگری از شکست مقابل آنها ناراحت می‌شوند، اعتبار سرمربی اسپانیایی را به‌شدت کاهش داده است. چلسی در ۱۱ مسابقه ابتدایی لیگ برتر ۵ بار شکست خورده؛ به همان اندازه که پیروز شده است. این تیم همچنین ۲۰ گل دریافت کرده و دقیقاً ۲۰ گل به ثمر رسانده است. تنها پیروزی چلسی در ۴ بازی اخیر لیگ نیز مقابل منچستریونایتدی به دست آمد که در آن مقطع با بحران دست‌وپنجه نرم می‌کرد.
البته فاصله چلسی با رتبه چهارم تنها ۲ امتیاز است، اما این موضوع بیشتر از آنکه نشانه عملکرد قابل‌قبول تیم باشد، حاصل ناکامی سایر مدعیان سنتی فوتبال انگلیس، به‌جز آرسنال، است. چلسی فرصت مناسبی برای نزدیک شدن به جمع مدعیان لیگ قهرمانان داشت، اما عملکرد متزلزلش این فرصت را به تهدید تبدیل کرده است. آلونسو با وجود یک پیش‌فصل کامل و ۱۴ مسابقه رسمی، هنوز نتوانسته تصویر روشنی از ساختار تاکتیکی تیمش ارائه دهد. مصدومیت‌ها شرایط را دشوار کرده‌اند، اما حتی با حضور بازیکنانی مانند ژائو پدرو، مویسس کایسدو، ماکسنس لاکروا و ریس جیمز نیز نظم مشخصی در بازی چلسی دیده نشده است.
شکنندگی بدنی و ذهنی، یکی از جدی‌ترین مشکلات این تیم است. چلسی نه در برابر حریفانی که با پرس شدید بازی می‌کنند می‌تواند مالکیت توپ را به کنترل مسابقه تبدیل کند و نه بدون توپ انسجام لازم را دارد. غیبت کایسدو نیز این ضعف را تشدید کرده؛ بازیکنی که در ۳ سال گذشته بیش از ۱۵ هزار دقیقه برای باشگاه و تیم ملی بازی کرده و حالا آثار فرسودگی در بدنش دیده می‌شود. نمایش فیزیکی برایان بروبی مقابل چلسی در ساندرلند و دومینیک کالورت لوین در استمفوردبریج نیز نشان داد این تیم مقابل مهاجمان قدرتمند حریف آسیب‌پذیر است. آلونسو پس از مسابقه اعتراف کرد بازیکنانش از نظر ذهنی در شرایط شکننده‌ای قرار دارند؛ توصیفی که در ۴ سال گذشته بارها درباره تیم‌های مختلف پروژه بلوکو شنیده شده است. مسأله اما فراتر از سرمربی است. چلسی با وجود سرمایه‌گذاری سنگین و خرید ستاره‌های متعدد، هنوز تیمی با هویت تاکتیکی، شدت بازی و استحکام روانی مشخص نیست. در فوتبال امروز انگلیس، استعداد و هزینه‌کرد به‌تنهایی کافی نیست و چلسی بار دیگر برای رسیدن به لیگ قهرمانان باید از یک بحران جدی عبور کند.

> مصدومیت‌ها شرایط را دشوار کرده‌اند، اما حتی با حضور بازیکنانی مانند ژائو پدرو، مویسس کایسدو، ماکسنس لاکروا و ریس جیمز نیز نظم مشخصی در بازی چلسی دیده نشده است

فقط بارسلونا گلزن‌تر از گرگ‌هاست

رم در مسیر رکوردشکنی

سری آ

رم در فصل جاری سری A چهره‌ای متفاوت از تیمی نشان داده که پیش‌تر بیشتر با استحکام دفاعی و فوتبال محتاطانه شناخته می‌شد. جان پیرو گاسپرینی حالا تیمی ساخته که نه‌تنها در ایتالیا، بلکه در مقایسه با قدرت‌های هجومی فوتبال اروپا نیز حرف‌های زیادی برای گفتن دارد، تیمی که با ۳۶ گل در ۱۲ مسابقه، به یکی از شگفتی‌های فصل تبدیل شده است. پیروزی ۵ بر یک برابر پارما و درخشش خیره‌کننده دونیل مالن، تصویری روشن از توان تهاجمی رم ارائه کرد. این تیم با ثبت ۳۶ گل در ۱۲ هفته، به آماری دست یافته که در تاریخ سری A از فصل ۱۹۵۱-۱۹۵۰ به این سو سابقه نداشته است. در آن مقطع، اینتر، میلان و یوونتوس نیز توانسته بودند از مرز ۳۵ گل عبور کنند. در میان تیم‌های ۵ لیگ معتبر اروپا، فقط بارسلونا با ۴۸ گل در ۱۲ مسابقه آماری بهتر از رم دارد؛ مقایسه‌ای که جایگاه هجومی شاگردان گاسپرینی را به‌خوبی نشان می‌دهد.

مالن، ماشین گلزنی

در مرکز این تحول، دونیل مالن قرار دارد. این مهاجم هلندی در سال ۲۰۲۶ به یکی از مؤثرترین گلزنان فوتبال اروپا تبدیل شده است. ۴ گل مقابل پارما، نخستین پوکر دوران حرفه‌ای او بود و شمار گل‌هایش در سری A این فصل را به ۱۲ رساند، آن هم در ۱۱ مسابقه. او در مجموع سال تقویمی ۲۰۲۶ نیز ۲۶ گل در رقابت‌های لیگ ایتالیا به ثمر رسانده و با این آمار، رکوردی تاریخی در باشگاه رم را تکرار کرده است. پیش از مالن، پدرو مانفردینی در سال ۱۹۶۰ با ۲۶ گل در یک سال تقویمی به این رکورد رسیده بود. اکنون مهاجم هلندی این فرصت را دارد که با عبور از این عدد، به‌تنهایی صاحب رکورد شود. میانگین یک گل در هر حدود ۸۵ دقیقه نیز نشان می‌دهد که تأثیرگذاری او صرفاً حاصل تعداد زیاد بازی‌ها نیست: مالن با سرعت، زمان‌بندی مناسب و قدرت تمام‌کنندگی، به نقطه اتکای خط حمله رم تبدیل شده است.

تغییر هویت هجومی رم

البته موفقیت رم را نباید تنها به درخشش یک مهاجم تقلیل داد. گاسپرینی به دنبال تیمی است که از راه‌های مختلف به دروازه حریف برسد و بازیکنان بیشتری را در فرآیند گلزنی مشارکت دهد. حضور بازیکنانی چون رودریگو مورا، متیاس سوله و وسلی در کنار مالن، به رم تنوع هجومی بیشتری بخشیده و نیمکت این تیم نیز امکان تغییر ریتم و افزایش فشار را فراهم کرده است.
با وجود این آمار درخشان، رم هنوز برای رسیدن به صدر جدول باید از سد لاتزیو عبور کند؛ تیمی که در پایان هفته دوازدهم ۲ امتیاز بیشتر دارد. بنابراین، چالش گاسپرینی فقط حفظ قدرت گلزنی نیست، بلکه تبدیل این برتری هجومی به ثبات در کسب امتیاز است. رم فعلاً یکی از جذاب‌ترین خطوط حمله اروپا را در اختیار دارد؛ اما برای آنکه این فصل به نقطه عطفی در تاریخ باشگاه تبدیل شود، باید در ادامه مسیر نیز همین کیفیت را حفظ کند.

آرسنال و بحران مدیریت برتری

قهرمانی با این نوسان‌ها دشوار است

سوژه

زهرا خلجی / تساوی برابر نیوکاسل را می‌توان یکی از هشدارهای جدی آرسنال در مسیر قهرمانی دانست؛ نه به این دلیل که از دست دادن دو امتیاز در خانه حریف اتفاقی غیرمنتظره است، بلکه به این دلیل که این نتیجه بار دیگر پرسش‌هایی اساسی درباره بلوغ رقابتی تیم میکل آرتتا مطرح کرد. آرسنال برای قهرمانی فقط به کیفیت فنی و ساختار دفاعی مناسب نیاز ندارد بلکه باید توانایی مدیریت فشار، حفظ تمرکز و کنترل مسابقه در شرایط دشوار را نیز به سطح بالاتری برساند. توپچی‌ها در موقعیتی قرار داشتند که می‌توانستند از لغزش منچسترسیتی استفاده کنند و فاصله خود را با رقیب اصلی افزایش دهند. چنین فرصت‌هایی در کورس قهرمانی اهمیت ویژه‌ای دارند چرا که علاوه بر امتیازهای جدول، می‌توانند از نظر روانی نیز بر رقبا تأثیر بگذارند. با این حال، آرسنال نتوانست از این موقعیت بهره ببرد و بار دیگر نشان داد که هنوز در تبدیل برتری مقطعی به تسلط پایدار مشکل دارد.

تسلط کافی نیست

یکی از چالش‌های آرسنال در فصل جاری، فاصله میان توانایی کنترل بازی و قدرت تعیین سرنوشت آن است. این تیم در بسیاری از مسابقات از نظر سازماندهی، مالکیت توپ و کیفیت فردی شرایط مناسبی دارد، اما گاهی نمی‌تواند برتری خود را به شکلی قاطع تثبیت کند. در سطح رقابت برای قهرمانی، چنین ضعفی می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد. آرسنال نمی‌تواند همیشه به ساختار دفاعی مستحکم و پیروزی‌های حداقلی تکیه کند. تیمی که مدعی جدی قهرمانی است، باید در زمان برتری نیز تهدید هجومی خود را حفظ کند و با افزایش اختلاف، فضای بازگشت را از حریف بگیرد. اگر حریف احساس کند هنوز فرصت تغییر نتیجه را دارد، فشار روانی و تاکتیکی به‌تدریج به سمت تیم پیشتاز منتقل خواهد شد؛ اتفاقی که آرسنال در برابر نیوکاسل بار دیگر آن را تجربه کرد.

آزمون مدیریت فشار

موضوع مهم‌تر، واکنش آرسنال به تغییر شرایط مسابقه است. تیم‌های بزرگ تنها با نمایش‌های درخشان شناخته نمی‌شوند؛ توانایی عبور از دقایق دشوار و حفظ آرامش در موقعیت‌های بحرانی، یکی از مهم‌ترین نشانه‌های بلوغ آنهاست.
آرسنال در این زمینه هنوز جای پیشرفت دارد. از دست رفتن تمرکز در لحظات حساس و ناتوانی در بازگرداندن کنترل مسابقه نشان می‌دهد که تیم آرتتا برای تبدیل شدن به قهرمان، باید در مدیریت فشار به ثبات بیشتری برسد. این مسأله صرفاً به مدافعان یا دروازه‌بان مربوط نیست بلکه مسئولیت آن متوجه کل ساختار تیم است.

چالش آرتتا

مصدومیت داوید رایا نیز می‌تواند نگرانی دیگری برای آرسنال باشد؛ به‌ویژه با توجه به نقش مهم او در ساختار دفاعی و بازیسازی تیم. با این حال، مسأله اصلی آرتتا فراتر از وضعیت یک بازیکن است. سرمربی اسپانیایی باید اطمینان حاصل کند که تیمش در مسابقات بزرگ و زیر فشار رقابت قهرمانی، از نظر ذهنی و تاکتیکی دچار نوسان نمی‌شود. تساوی برابر نیوکاسل به‌تنهایی رؤیای قهرمانی آرسنال را تهدید نمی‌کند، اما پیام روشنی دارد: برای رسیدن به جام، کیفیت فنی به‌تنهایی کافی نیست. توپچی‌ها باید یاد بگیرند چگونه برتری خود را حفظ کنند، فرصت‌هایشان را به امتیاز تبدیل کنند و در لحظات دشوار، کنترل بازی را از دست ندهند.

رئال مادرید در دوراهی خط حمله

بازگشت وینیسیوس و معمای امباپه - اسپی

نقد روز

فرخ حسابی
خبرنگار

رئال مادرید با پیروزی برابر سلتاویگو بار دیگر توانایی خود برای بازگشت به مسابقات دشوار را نشان داد، اما اتفاقات این مسابقه پرسشی مهم‌تر را پیش روی ژوزه مورینیو قرار داده است: چگونه می‌توان از تمام ظرفیت ستاره‌های هجومی تیم استفاده کرد، بدون آنکه تعادل تاکتیکی قربانی شود؟ بازگشت تأثیرگذار وینیسیوس جونیور، گل سرنوشت‌ساز کارلوس اسپی و حضور ثابت کیلیان امباپه، رقابتی تازه را در خط حمله رئال شکل داده است. وینیسیوس پس از ۴۲ روز دوری از مسابقات لالیگا، به دلیل محرومیت چهار جلسه‌ای ناشی از اتفاقات دیدار برابر ویارئال، دوباره فرصت حضور در ترکیب را پیدا کرد. با این حال، مورینیو در نخستین بازی پس از بازگشت او ترجیح داد یان دیومانده را در جناح چپ به میدان بفرستد و ستاره برزیلی را روی نیمکت بنشاند. تصمیمی که با توجه به بحث‌های هفته‌های اخیر درباره جایگاه وینیسیوس در تیم، اهمیت زیادی داشت.
اما ورود وینیسیوس در نیمه دوم نشان داد که او همچنان می‌تواند یکی از تعیین‌کننده‌ترین مهره‌های رئال باشد. هرچند نامش در فهرست گلزنان و پاسورهای مسابقه ثبت نشد، اما هر دو گل بازگشت رئال با نقش‌آفرینی او شکل گرفت. در گل نخست، حرکت وینیسیوس و پاس او به امباپه زمینه‌ساز ضربه نهایی جود بلینگام شد و در گل دوم نیز ارسال دقیق او با ضربه سر اسپی همراه شد؛ مهاجمی که توپ برگشتی را به گل تبدیل کرد. وینیسیوس در ۳۷ دقیقه حضورش سه موقعیت گل ایجاد کرد و نشانه‌هایی امیدوارکننده از بازگشت به فرم مطلوب بروز داد.

ماجرای اسپی

درخشش اسپی، مهاجم جوان رئال، بحث دیگری را به وجود آورد. او در فرصت محدود خود توانست گل پیروزی را به ثمر برساند و بار دیگر ارزش یک مهاجم تخصصی محوطه جریمه را نشان دهد. مورینیو نیز با تمجید از توانایی‌های او، تأکید کرد که اسپی در بازی هوایی، بازی پشت به دروازه و حضور در نقاط حساس محوطه جریمه کیفیت بالایی دارد. سرمربی پرتغالی حتی احتمال حضور ثابت او در ترکیب را رد نکرد، اما توضیح داد که سبک بازی مشارکتی رئال و نیازهای تاکتیکی تیم، استفاده از این مهاجم را در تمام مسابقات ساده نمی‌کند.
پرسش اصلی، امکان بازی همزمان اسپی و امباپه است. مورینیو در پاسخ به این موضوع با لحنی طنزآمیز گفت اگر این دو را از ابتدا در ترکیب قرار دهد، خودش باید برای متوقف کردن ضدحملات حریف وارد زمین شود! پشت این شوخی، یک ملاحظه تاکتیکی جدی وجود دارد: بازی با دو مهاجم مرکزی در سیستم ۲-۴-۴ مستلزم مشارکت هر دو در کار دفاعی و پوشش فضاهای میانی است. از نگاه مورینیو، این زوج در زمان از دست رفتن توپ می‌تواند تعادل تیم را بر هم بزند.

معمای سه ستاره

این مسأله پیش‌تر درباره امباپه و وینیسیوس نیز وجود داشت. اشغال فضاهای مشابه در جناح چپ و دشواری تفکیک نقش‌های هجومی، از چالش‌های تاکتیکی رئال در فصل جاری بوده است. مورینیو برای حل این مشکل به ساختار فشرده‌تر ۱-۳-۲-۴ روی آورده و تلاش کرده است بازیکنان هجومی را در فضاهای متفاوت به کار بگیرد.
با این حال، نیمکت‌نشینی وینیسیوس در برابر سلتا و درخشش اسپی نشان داد که هیچ‌کدام از جایگاه‌ها در خط حمله کاملاً تضمین‌شده نیست. البته مورینیو اعلام کرده وینیسیوس در دیدار سه‌شنبه برابر PSV از ابتدا بازی خواهد کرد؛ تصمیمی که نشان می‌دهد بازگشت برزیلی به ترکیب اصلی آغاز شده است. چالش مورینیو اکنون فقط انتخاب یازده بازیکن نیست، او باید راهی پیدا کند که امباپه، وینیسیوس، دیومانده و اسپی بتوانند در یک ساختار منسجم، بیشترین تأثیر را داشته باشند.

بازگشت نیکو پاز به رئال؟

درخشش نیکو پاز در کومو و افزایش محبوبیت او در فوتبال آرژانتین، بار دیگر بحث بازگشت این هافبک جوان به رئال مادرید را مطرح کرده است؛ با این حال، درهای تیم اصلی هنوز به‌طور قطعی به روی او باز نشده‌اند. به گزارش رسانه اسپانیایی آاس، مدیران رئال عملکرد پاز را به‌دقت دنبال می‌کنند، اما می‌دانند که بازگشت به مادرید لزوماً به معنای برخورداری از فرصت بازی منظم نخواهد بود. پاز در صورت بازگشت باید برای حضور در ترکیب با جود بلینگام و آردا گولر رقابت کند؛ ضمن اینکه رودریگو و براهیم دیاز نیز برای رسیدن به جایگاه ثابت تلاش می‌کنند. از سوی دیگر، این بازیکن به دنبال نقشی تأثیرگذار و دقایق بازی بیشتر است؛ موضوعی که می‌تواند تصمیم نهایی را پیچیده کند.
رئال برای فعال کردن بند بازخرید او باید ۸۰ میلیون یورو هزینه کند و تابستان ۲۰۲۷ آخرین فرصت باشگاه برای استفاده از این امکان خواهد بود. بنابراین، آینده پاز به تصمیم مدیران ورزشی و خواسته خود بازیکن بستگی دارد.

مهدی سد راه تراکتور در لیگ نخبگان

نبردی برای زنده ماندن در آسیا

پیش بازی

تراکتور در شرایطی به مصاف الوصل می‌رود که نه تنها در جدول پایین‌تر از حریف اماراتی قرار دارد، بلکه با سه غایب قطعی و روندی نگران‌کننده برابر تیم‌های اماراتی، کار بسیار دشواری برای کسب اولین بردش در این فصل لیگ نخبگان پیش رو دارد.

در یکی از بازی‌های هفته پنجم لیگ نخبگان آسیا، تراکتور ایران در ورزشگاه سلطان قابوس مسقط میزبان اسمی الوصل امارات است؛ دیداری که به دلیل برگزاری در زمین بی‌طرف، تراکتور از امتیاز میزبانی واقعی در تبریز محروم است. این بازی برای هر دو تیم از اهمیت بالایی برخوردار است، چراکه هر دو در نیمه پایینی جدول منطقه غرب قرار دارند و برای زنده نگه داشتن شانس صعود به مرحله بعد، به سه امتیاز این دیدار نیاز مبرم دارند.

تراکتور تاکنون نتوانسته طعم پیروزی را در این رقابت‌ها بچشد و با تنها ۲ امتیاز از چهار بازی، در رتبه سیزدهم جدول قرار دارد. شاگردان جواد نکونام در پنج بازی اخیر خود در لیگ نخبگان آسیا بدون برد بوده‌اند و برای بهبود جایگاه خود چاره‌ای جز کسب نخستین پیروزی ندارند. با این حال، چالش‌های تراکتور در این بازی کم نیستند. فرشاد فرجی به دلیل اخراج در دیدار قبلی مقابل نفتچی محروم است، میلاد زکی‌پور به شرایط آرمانی نرسیده و ایگور پوستونسکی نیز همچنان مصدوم است تا سرخپوشان سه غایب قطعی در این سفر داشته باشند.

در سمت مقابل، الوصل با هدایت روی ویتوریا وضعیت بهتری نسبت به تراکتور دارد. این تیم با ۳ امتیاز از چهار بازی در رتبه یازدهم قرار دارد و یک بازی معوقه نیز برابر النصر عربستان در پیش دارد. اماراتی‌ها پس از پیروزی ۴ بر ۳ مقابل نیروی هوایی عراق در هفته چهارم، در لیگ داخلی نیز مقابل حتا به برتری رسیدند و با روحیه‌ای بالا به مسقط سفر کرده‌اند. بازگشت نیکولاس خیمنز به ترکیب پس از پایان محرومیت داخلی، گزینه‌های ویتوریا را در میانه میدان افزایش داده است. البته بزرگ‌ترین تهدید تراکتور در این بازی، مهدی طارمی است که گزینه اصلی الوصل برای نوک خط حمله به شمار می‌رود.

نکته آماری و روانی بازی، ترکیبی از امید و نگرانی برای تراکتور است. این اولین رویارویی تاریخ دو تیم در رقابت‌های آسیایی است. با این حال، تراکتور در سه بازی اخیر خود برابر تیم‌های اماراتی در سال ۲۰۲۶ شکست خورده و روند خوبی در این مصاف‌ها ندارد. در سوی دیگر، الوصل در شش دیدار قبلی خود برابر تیم‌های ایرانی در این رقابت‌ها بدون پیروزی بوده است؛ آماری که می‌تواند اندکی به روحیه تراکتوری‌ها کمک کند. باید دید تراکتور می‌تواند از این طلسم به نفع خود استفاده کند یا روند نگران‌کننده‌اش برابر نمایندگان امارات ادامه خواهد یافت.

نیمکت‌های لرزان، اخراج‌های گران

«صندلی بازی» در لیگ برتر

گزارش یک

از تغییرات پرشمار پیش از شروع فصل تا برکناری‌های مهر و آبان؛ فوتبال ایران بار دیگر نشان داد که فرصت ساختن یک تیم، خیلی زود جای خود را به مطالبه نتیجه می‌دهد.

در فوتبال ایران، گاهی برای تغییر سرنوشت یک تیم، زودتر از آنکه ترکیب بازیکنان دستخوش تغییر شود، نام سرمربی روی تابلوی اعلانات باشگاه عوض می‌شود. نیمکت‌هایی که با وعده برنامه‌ریزی، ساختن تیمی قدرتمند و رسیدن به اهداف بلندمدت به مربیان سپرده می‌شوند، با چند نتیجه نامطلوب به محل تصمیم‌های فوری تبدیل می‌شوند. لیگ برتر بیست‌وششم نیز از این قاعده مستثنی نبوده و تا نخستین روز آذرماه ۱۴۰۵، دست‌کم ۱۱ تغییر در کادر فنی تیم‌ها را به خود دیده است؛ چهار تغییر پیش از آغاز مسابقات و هفت جابه‌جایی پس از شروع فصل.

این آمار به‌خوبی نشان می‌دهد که در فوتبال باشگاهی ایران، فاصله میان اعتماد به یک سرمربی و پایان همکاری با او همچنان کوتاه است. باشگاه‌ها در حالی از پروژه‌های بلندمدت و اهداف فنی صحبت می‌کنند که در عمل، نخستین بحران نتیجه‌گیری می‌تواند تمام معادلات نیمکت را به هم بریزد.

شروع فصل با نیمکت‌های تازه

موج نخست تغییرات هنوز پیش از آنکه مسابقات آغاز شود، شکل گرفت. تراکتور پس از جدایی محمد ربیعی، جواد نکونام را به‌عنوان سرمربی جدید خود انتخاب کرد. پیکان نیز با پایان همکاری با سعید دقیقی، ساکت الهامی را روی نیمکت نشاند. در اصفهان، ذوب‌آهن تصمیم به قطع همکاری با سیروس پورموسوی گرفت و عبدالله ویسی را به‌عنوان جانشین او معرفی کرد. صنعت نفت آبادان هم با انتخاب محمد نوری، به استقبال فصل جدید رفت.

چهار تغییر در مرحله پیش‌فصل، آن هم پیش از مشخص شدن وضعیت واقعی تیم‌ها در رقابت‌های رسمی، نشانه‌ای از تصمیم‌هایی بود که بیشتر بر تغییر مسیر و ایجاد انگیزه تازه تکیه داشتند تا ادامه یک برنامه فنی مشخص. در واقع، بعضی باشگاه‌ها فصل را با نیمکت‌هایی آغاز کردند که هنوز فرصت کافی برای شکل‌گیری یک رابطه کاری بلندمدت میان مدیریت و کادر فنی پیدا نکرده بودند.

مهر و آبان؛ ماه‌های پرهزینه برای مربیان

با آغاز مسابقات، شرایط پیچیده‌تر شد و فشار نتایج خیلی زود خودش را نشان داد. نساجی مازندران نخستین تیمی بود که در جریان فصل دست به تغییر زد. مجتبی حسینی از این تیم جدا شد و سعید دقیقی هدایت نساجی را برعهده گرفت؛ مربی‌ای که چند هفته قبل‌تر از پیکان جدا شده بود.

فجرسپاسی شیراز نیز پس از قطع همکاری با رسول خطیبی، مهدی رجب‌زاده را به‌عنوان سرمربی جدید انتخاب کرد. در آبادان، همکاری با محمد نوری چندان دوام نیاورد و صنعت نفت بار دیگر به سراغ سیروس پورموسوی رفت؛ مربی‌ای که پیش از شروع فصل از ذوب‌آهن جدا شده بود. اتفاق مشابهی در اصفهان رخ داد. ذوب‌آهن پس از پایان همکاری با عبدالله ویسی، محمد ربیعی را به نیمکت خود بازگرداند؛ سرمربی‌ای که فصل را با تراکتور آغاز کرده بود. در سوی دیگر، مس شهربابک نیز با کنار گذاشتن قاسم شهبا، مجتبی حسینی را به‌عنوان سرمربی جدید انتخاب کرد تا این مربی پس از جدایی از نساجی، خیلی زود مقصد تازه‌ای پیدا کند.

شاید مهم‌ترین نکته در بررسی این جابه‌جایی‌ها، نه تعداد تغییرات بلکه شباهت اسامی و تکرار چهره‌ها باشد. کافی است مسیر چند مربی را دنبال کنیم تا به یک چرخه تقریباً بسته برسیم؛ سعید دقیقی از پیکان به نساجی رفت، سیروس پورموسوی پس از جدایی از ذوب‌آهن راهی صنعت نفت شد، محمد ربیعی از تراکتور به ذوب‌آهن بازگشت و مجتبی حسینی نیز پس از پایان همکاری با نساجی، هدایت مس شهربابک را پذیرفت. این جابه‌جایی‌ها نشان می‌دهد که بازار مربیگری فوتبال ایران همچنان در اختیار تعداد محدودی از چهره‌های شناخته‌شده قرار دارد. باشگاه‌ها در شرایط بحرانی معمولاً به‌جای حرکت به سمت ایده‌های تازه، ترجیح می‌دهند سراغ گزینه‌هایی بروند که با فضای فوتبال ایران آشنایی دارند و از نظر مدیریتی انتخاب‌هایی قابل پیش‌بینی‌تر به حساب می‌آیند.

شمس‌آذر قزوین نیز در نخستین روز آذرماه تصمیم به پایان همکاری با وحید رضایی گرفت؛ تصمیمی که با استناد به نتایج ضعیف تیم اتخاذ شد و این باشگاه را در انتظار معرفی سرمربی جدید قرار داد.

مشکل فقط سرمربی نیست

تغییر سرمربی در میانه فصل معمولاً با یک هدف مشخص انجام می‌شود؛ ایجاد شوک روانی، بازگرداندن انگیزه بازیکنان و تغییر نتایج. اما تجربه فوتبال نشان داده که این اتفاق همیشه به معنای حل مشکلات نیست. وقتی ضعف‌های مدیریتی، مشکلات نقل‌وانتقالاتی، ناهماهنگی میان اعضای باشگاه و نبود برنامه فنی همچنان پابرجاست، تغییر نام سرمربی ممکن است تنها صورت‌مسأله را برای مدتی کوتاه تغییر دهد.

فصل بیست‌وششم هنوز به نیمه راه نرسیده، اما نیمکت‌های لیگ برتر بار دیگر هزینه بی‌ثباتی را پرداخته‌اند.

> تغییر سرمربی در میانه فصل معمولاً با یک هدف مشخص انجام می‌شود؛ ایجاد شوک روانی، بازگرداندن انگیزه بازیکنان و تغییر نتایج. اما تجربه فوتبال نشان داده که این اتفاق همیشه به معنای حل مشکلات نیست

پایان همکاری رضایی با شمس آذر

نیمکت قزوین در انتظار رونمایی از سرمربی جدید

سوژه

باشگاه شمس‌آذر قزوین سرانجام پس از هفته‌ها حاشیه و کسب نتایج ضعیف، به همکاری خود با وحید رضایی پایان داد تا نماینده قزوین در ادامه رقابت‌های لیگ بیست‌وپنجم با تغییرات مهمی در کادر مدیریتی و فنی مواجه شود.

رسانه رسمی باشگاه شمس‌آذر با انتشار اطلاعیه‌ای، جدایی رضایی را با توافق دوجانبه اعلام کرد. این مربی که از ابتدای فصل بیست‌وپنجم هدایت شمس‌آذر را برعهده داشت، پس از شکست سنگین سه بر صفر مقابل ذوب‌آهن اصفهان از سمت خود کنار رفت؛ مسابقه‌ای که پیش از آن، مالک باشگاه صراحتاً اعلام کرده بود کادر فنی تنها یک بازی دیگر برای بهبود شرایط فرصت دارد اما تغییرات شمس‌آذر تنها به نیمکت این تیم محدود نماند و ابوالفضل علایی‌مقدم، مدیرعامل باشگاه نیز از سمت خود استعفا کرد.

به این ترتیب، نماینده قزوین در یکی از حساس‌ترین مقاطع فصل، هم سرمربی و هم مدیرعامل خود را از دست داد.

شرایط جدولی شمس‌آذر نیز نگرانی‌ها را افزایش داده است. این تیم با کسب تنها هفت امتیاز از ۱۱ مسابقه و متحمل شدن شش شکست، در رتبه هفدهم جدول قرار دارد و بیش از هر زمان دیگری خطر سقوط به دسته پایین‌تر را احساس می‌کند.

در چنین شرایطی، انتخاب سرمربی جدید به مهم‌ترین دغدغه مدیران باشگاه تبدیل شده است. در همین راستا، نام امیر خلیفه‌اصل و رضا مهاجری به‌عنوان گزینه‌های احتمالی هدایت شمس‌آذر مطرح شده‌اند. البته پیش از این از سعید دقیقی به‌عنوان گزینه اصلی گزینه جانشینی رضایی نام برده بودند چرا که این مربی هم نتایج ضعیفی گرفته و حالا احتمال جابه‌جایی سرمربی بین قائمشهر و قزوین هم وجود دارد!

مهاجری سابقه حضور در شمس‌آذر را دارد و خلیفه‌اصل نیز تجربه هدایت استقلال خوزستان را در کارنامه خود ثبت کرده است. با این حال، تاکنون هیچ‌یک از این گزینه‌ها به‌صورت رسمی از سوی باشگاه تأیید نشده‌اند.

آنچه مشخص است، شمس‌آذر برای فرار از منطقه سقوط به تصمیمی سریع و البته حساب‌شده نیاز دارد. تغییرات همزمان مدیریتی و فنی در کنار نتایج ضعیف، شرایط این باشگاه را پیچیده کرده و حالا انتخاب سرمربی جدید می‌تواند سرنوشت نماینده قزوین را در ادامه فصل تحت تأثیر قرار دهد.

برش

دومین تغییر روی نیمکت نساجی؟

نساجی مازندران روزهای دشواری را پشت سر می‌گذارد و عملکرد تیم در هفته‌های اخیر، آینده سعید دقیقی روی نیمکت این باشگاه را بیش از گذشته در کانون توجه قرار داده است. سرمربی قائمشهری‌ها که پس از مجتبی حسینی هدایت نساجی را برعهده گرفت، هنوز نتوانسته ثبات فنی و نتایج مورد انتظار را به تیم بازگرداند.

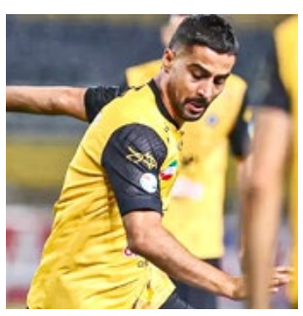
نساجی در پایان هفته سیزدهم با ۱۳ امتیاز در رده سیزدهم جدول قرار دارد؛ جایگاهی دور از انتظارات هواداران و ظرفیت‌های باشگاه. هرچند نمی‌توان وضعیت تیم را تنها با چند نتیجه سنجید، تداوم نمایش‌های نه چندان قانع‌کننده و دشواری بازگشت به مسیر ثبات، نگرانی‌ها را افزایش داده است. در این شرایط، ۴ مسابقه پیش رو می‌تواند برای دقیقی نقطه عطفی باشد.

برنامه نساجی آسان نیست. این تیم ابتدا در اصفهان به مصاف سپاهان می‌رود، سپس در قائمشهر میزبان چادرملواردکان خواهد بود و بعد در تبریز برابر تراکتور قرار می‌گیرد. آخرین بازی نیم‌فصل نخست نیز در ورزشگاه وطنی مقابل صنعت نفت برگزار می‌شود. دیدارهای خارج از خانه برابر سپاهان و تراکتور آزمونی جدی برای کادر فنی نساجی خواهد بود؛ اما ۲ بازی خانگی مقابل چادرملو و صنعت نفت شاید برای دقیقی اهمیت بیشتری داشته باشد. او باید از امتیاز میزبانی استفاده کند و نشان دهد نساجی توان رقابت با تیم‌های منسجم لیگ را دارد. از دست دادن امتیاز در این مسابقه‌ها می‌تواند فشارها بر سرمربی را بیشتر کند.

همزمان، نام دقیقی به‌عنوان یکی از گزینه‌های جانشینی وحید رضایی در شمس‌آذر قزوین مطرح شده است؛ موضوعی که احتمال تغییرات روی نیمکت نساجی را نیز پررنگ‌تر می‌کند. باید دید در هفته‌های پیش رو، نتایج نساجی و تحولات احتمالی میان دو باشگاه چه سرنوشتی برای نیمکت قائمشهری‌ها رقم خواهد زد.

حامدی‌فر هم باید اخراج می‌شد

حاجی‌عیدی: می‌خواهیم قهرمان نیم‌فصل شویم

عارف حاجی‌عیدی، هافبک تیم فوتبال سپاهان که در دیدار مقابل فولاد خوزستان موفق شد دو بار دروازه حریف را باز کند، با وجود ناراحتی از توقف تیمش در این مسابقه، ابراز امیدواری کرد طلایی‌پوشان با پیروزی در دو دیدار باقی‌مانده، عنوان قهرمانی نیم‌فصل را به دست بیاورند و در ادامه نیز برای قهرمانی لیگ بجنگند.

حاجی‌عیدی در گفت‌وگو با ایران ورزشی درباره تساوی مقابل فولاد اظهار داشت: «فولاد تیم بسیار خوبی است و بازی سختی مقابل این تیم داشتیم. حتی در ابتدا از حریف عقب افتادیم اما با تاکتیک‌های خوب آقای محرم نویدکیا، انسجام تیمی و تلاش بازیکنان توانستیم به مسابقه برگردیم. بازگشت به بازی و جبران نتیجه در خانه حریف کار بسیار دشواری است اما متأسفانه روی یک اشتباه گل تساوی را دریافت کردیم. واقعاً دوست داشتیم این مسابقه را ببریم و از اینکه نتوانستیم هواداران سپاهان را خوشحال کنیم، شرمنده هستیم. امیدوارم در دو بازی آینده جبران کنیم و با کسب پیروزی، قهرمان نیم‌فصل شویم.»

هافبک سپاهان در ارزیابی عملکرد فولاد و جریان مسابقه نیز گفت: «فولاد در مجموع دو موقعیت روی ضربات ایستگاهی مقابل ما ایجاد کرد و فکر می‌کنم در طول بازی عملکرد بسیار خوبی داشتیم. ما با هدف کسب ۳ امتیاز وارد زمین شده بودیم و تلاش می‌کنیم در تمام مسابقات برای پیروزی به میدان برویم. البته نباید از کیفیت فولاد غافل شد؛ این تیم مجموعه‌ای جوان و باکیفیت دارد و واقعاً توانست ما را تحت فشار قرار دهد.»

او در واکنش به حواشی داوری و اعتراض اعضای تیم فولاد به صحنه اخراج آرش رضاوند نیز عنوان کرد: «در مورد صحنه اخراج آرش رضاوند با او صحبتی نداشتم اما پیش از آن، امید حامدی‌فر ضربه‌ای به پای من زد که به نظرم اگر آن صحنه هم به VAR می‌رفت، می‌توانست منجر به اخراج بازیکن فولاد شود.»

حاجی‌عیدی در پایان با تأکید بر اهداف سپاهان برای ادامه فصل خاطرنشان کرد: «امیدوارم بتوانیم نساجی و پرسپولیس را شکست بدهیم و قهرمان نیم‌فصل شویم. می‌خواهیم همین روند را در نیم‌فصل دوم هم ادامه دهیم و ان‌شاءالله با حمایت هواداران همین روند خوب را در نیم‌فصل دوم هم ادامه بدهیم؛ چراکه معتقدم تیم ما شایستگی و لیاقت بهترین اتفاقات را دارد.»

فوتبال ایران

پالایش با سرمربی موقت ادامه می‌دهد

تیم فوتبال پالایش نفت بندرعباس در حالی به هفته یازدهم رقابت‌های لیگ یک رسیده که از ابتدای فصل تاکنون درگیر حواشی و اتفاقات عجیب و غریبی روی نیمکت خود بوده است. نیمکت این تیم همچنان در بلاتکلیفی کامل به سر می‌برد و هیچ نشانه‌ای از ثبات در کادر فنی دیده نمی‌شود. این تیم که در ۶ هفته ابتدایی فصل هدایت خود را به رضا عنایتی سپرده بود، پس از جدایی او به سراغ ایمان مبعلی رفت اما حضور مبعلی نیز دوام چندانی نداشت و او پس از سه هفته حضور روی نیمکت این تیم، قراردادش را فسخ کرد و جدا شد.

پس از جدایی مبعلی، شنیده‌های زیادی درباره حضور عبدالله ویسی به‌عنوان سرمربی جدید پالایش نفت به گوش می‌رسید، اما این اتفاق نیز در نهایت رخ نداد و ظاهراً بروز اختلافاتی میان ویسی و مدیران باشگاه مانع از توافق نهایی دو طرف شد. در پی این اتفاقات، پالایش نفت در دیدار هفته گذشته مقابل فرد البرز با هدایت سیامک کوهنورد به‌عنوان سرمربی موقت به میدان رفت و به تساوی یک بر یک دست یافت. با این حال همچنان خبری از معرفی سرمربی جدید نیست و کوهنورد با همراهی اعضای کادر فنی ایمان مبعلی کار تیم را جلو می‌برد.

آماده‌باش یحیی به بازیکنان لیگ یکی

کادر فنی تیم امید ایران در ادامه برنامه‌های یحیی گل‌محمدی برای شناسایی و ارزیابی استعدادهای فوتبال کشور و آماده‌سازی تیم ملی زیر ۲۳ سال، دیدارهای هفته سیزدهم لیگ برتر را از نزدیک تماشا کرد. این برنامه با هدف گسترش دامنه انتخاب، بررسی دقیق شرایط فنی جوانان و شناسایی نفرات شایسته برای اردوهای آینده انجام شد. گل‌محمدی در آغاز هفته به انزلی رفت و دیدار ملوان و گل‌گهر سیرجان را دید. محمد عسگری و عماد مهاجری در اصفهان مسابقه ذوب‌آهن و شمس‌آذر را زیر نظر گرفتند. مصطفی صداقت نیز دیدار صنعت نفت آبادان و استقلال خوزستان و سپس فولاد خوزستان و سپاهان را تماشا کرد. سیدجلال حسینی و محمد عسگری هم در قائمشهر دیدار نساجی مازندران را از نزدیک دنبال کردند. اعضای کادر فنی قرار است گزارش‌های فنی و ارزیابی خود را به گل‌محمدی ارائه دهند تا انتخاب نفرات برای اردوی آینده با شناخت بیشتری انجام شود. نکته مهم اینکه استعدادیابی تیم امید به لیگ برتر محدود نشده و گل‌محمدی توجه ویژه‌ای به لیگ یک دارد. هفته گذشته نیز ابراهیم میرزاپور و عماد مهاجری رقابت‌های هفته دهم لیگ آزادگان را از نزدیک تماشا و بازیکنان مستعد آن را ارزیابی کردند.

نقل قول

هدف‌مان شاد کردن مردم آبادان است

تیموری: با پورموسوی صنعت نفت احیا شد

میثم تیموری، بازیکن صنعت نفت آبادان، معتقد است حضور سیدسیروس پورموسوی و ایجاد همدلی میان بازیکنان، کادر فنی و مجموعه باشگاه، نقش مهمی در خروج طلایی‌پوشان از شرایط دشوار ابتدای فصل داشته است. او با اشاره به حمایت هواداران آبادانی تأکید کرد جایگاه فعلی صنعت نفت با ظرفیت‌های این تیم و عشق مردم آبادان به فوتبال همخوانی ندارد و بازیکنان تمام تلاش خود را برای خوشحال کردن هواداران به کار خواهند گرفت.

تیموری درباره آخرین مسابقه صنعت نفت و شرایط این تیم اظهار داشت: «بازی خوبی بود و فکر می‌کنم در نیمه اول عملکرد بهتری داشتیم. ما برای کسب ۳ امتیاز به میدان آمده بودیم و نیاز داشتیم امتیازات این مسابقه را بگیریم تا شرایط‌مان در جدول بهتر شود. خدا را شکر هفته به هفته رو به جلو حرکت می‌کنیم و عملکرد تیم بهتر می‌شود.»

او درباره تأثیر حضور سیدسیروس پورموسوی در تحول صنعت نفت گفت: «آقا سید مرد بسیار دوست‌داشتنی است و در خوزستان، به‌خصوص آبادان، همه او را دوست دارند. ارتباط بسیار خوبی با بازیکنان برقرار کرده و به نظرم مهم‌ترین مسأله برای موفقیت یک تیم، همین ارتباط مناسب میان سرمربی و بازیکنان است. خدا را شکر با حضور ایشان این ارتباط بهتر و صمیمی‌تر شده است. همه از تدارکات و ماساژورها گرفته تا مدیریت، کادر فنی، بازیکنان و هواداران دست به دست هم داده‌ایم. امسال شرایط سختی داشتیم؛ دیر شروع کردیم، سرمربی دیر به تیم اضافه شد و امتیازات زیادی را از دست دادیم. خارج شدن از انتهای جدول کار آسانی نیست، به‌خصوص برای تیمی که چنین هواداران عاشقی دارد. دلخوشی مردم آبادان صنعت نفت است و وظیفه خودمان می‌دانیم که آنها را خوشحال کنیم.»

مدافع صنعت نفت در خصوص گلزنی و نقش هم‌تیمی‌هایش در افزایش روحیه‌اش نیز گفت: «قبل از بازی مقابل استقلال خوزستان، در دیدار دوستانه با فولاد ضربه‌ای مشابه زده بودم که حامد لک آن را مهار کرد. همان زمان میثم تهیدست به من گفت نگران نباش، باز هم چنین فرصتی برایت پیش می‌آید. علی طاهران هم که هم‌اتاقی من است، به من انرژی داد و گفت «محکم ضربه بزن». همه بچه‌ها به من انرژی مثبت دادند. البته برای من فرقی نمی‌کند چه کسی گل بزند؛ مهم این است که تیم موفق باشد.»

وی درباره ویدیوی منتشر شده از رختکن در زمان سرمربیگری محمد نوری توضیح داد: «رختکن یک فضای خصوصی است و مثل خانواده می‌ماند. نباید کوچک‌ترین صحبت‌های داخل آن به بیرون منتقل شود. انتشار آن ویدیو کاری غیرحرفه‌ای بود و بازتاب منفی داشت. به نظرم همه باید به حریم خصوصی رختکن احترام بگذارند و از آن محافظت کنند.»

اردوگاه سرخ

اورونوف فقط سرما نخورده بود

در فاصله ۴۸ ساعت مانده به آغاز مسابقه پرسپولیس و پیکان، اخباری مبنی بر ابتلای اورونوف به ویروس سرماخوردگی و احتمال غیبتش در این دیدار شنیده شد. تصاویر منتشرشده از سوی رسانه رسمی باشگاه پرسپولیس بیانگر آن بود که این بازیکن با سر و روی پوشیده و با وضعیتی متفاوت نسبت به دیگر بازیکنان در تمرینات حضور پیدا کرده است. ظاهراً در روزهای قبل از مسابقه و طبق دستور کادر پزشکی، اوستون اورونوف تحت مراقبت‌های ویژه قرار گرفته و در واقع برنامه‌ریزی به شکلی بوده که این ویروس به دیگر بازیکنان انتقال پیدا نکند.

اما در فاصله حدود ۴۸ ساعت مانده به آغاز بازی پرسپولیس و پیکان، این بازیکن متوجه شد که جایی در ترکیب ثابت ندارد و نمی‌تواند در این بازی از ابتدا به میدان برود. این خبر منجر به ناراحتی ستاره پرسپولیس شده و حتی به نظر می‌رسد او تمرین روز چهارشنبه را نیمه‌کاره رها کرده و راهی رختکن شده است. در واقع اوستون دچار بیماری سرماخوردگی شدید شده، اما به هر حال عدم حضور در ترکیب پرسپولیس این بازیکن را ناراحت و ناامید کرده چرا که توقع داشته با توجه به شرایطش در این بازی در بین بازیکنان اصلی قرار بگیرد.

همچنان به دنبال خرید امتیاز

باشگاه پرسپولیس همچنان به دنبال راه‌اندازی تیم دوم خود با نام پرسپولیس ب است تا این تیم در مسابقات لیگ دسته اول فوتبال کشور شرکت کند. مسئولان باشگاه پرسپولیس در ماه‌های گذشته مذاکراتی را برای خرید امتیاز یک تیم لیگ دسته اولی انجام دادند اما این مذاکرات به نتیجه نرسید. پس از آن، مدیران پرسپولیس به دنبال خرید امتیاز یک تیم لیگ دویی رفتند و با چند باشگاه نیز وارد مذاکره شدند اما این تلاش‌ها هم خروجی مثبتی نداشت.

در شرایطی که به نظر می‌رسید باشگاه پرسپولیس از برنامه خود برای تشکیل تیم دوم منصرف شده، شنیده‌ها حاکی از آن است که این پروژه همچنان در دستور کار قرار دارد و احتمال دارد سرخ‌پوشان طی چند هفته آینده برای خرید امتیاز یکی از تیم‌های لیگ دسته اولی اقدام کنند. در صورت نهایی شدن این انتقال، پرسپولیس ب می‌تواند با خرید امتیاز یکی از تیم‌های حاضر در لیگ دسته اول، در این رقابت‌ها حضور پیدا کند.

گرا، اولین خروجی زمستان

دنیل گرا که حتی بعد از پشت سر گذاشتن مصدومیت طولانی‌اش و حضور در فهرست مسابقات پرسپولیس هرگز به میدان نرفته و هنوز یک دقیقه هم در این فصل بازی نکرده احتمالاً اولین خروجی لیست پرسپولیس در نقل و انتقالات زمستانی خواهد بود.

به این ترتیب باشگاه پرسپولیس به زودی باب مذاکره برای فسخ یک نیم فصل باقی مانده قرارداد او را با این بازیکن آغاز خواهد کرد.

جالب اینکه دنیل گرا در پیش فصل به پرسپولیس برگشت و علی‌رغم تصمیم کادرفنی و مدیریت برای جدایی، باتوجه به داشتن قرارداد تصمیم گرفت در پرسپولیس بماند و به کارش ادامه دهد و باشگاه نیز برای جلوگیری از زیان احتمالی او را حفظ کرد. با این حال در حال حاضر تصمیم قطعی برای جدایی او گرفته شده و پیمان حدادی هم امیدوار است این بازیکن با کمترین غرامت ممکن از قرارداد باقی مانده از پرسپولیس جدا شود.

۱۲۳ میلیارد پول رضایتنامه در فصل قبل

باشگاه پرسپولیس، جزئیات صورت‌های مالی سال منتهی به ۳۱ خرداد ۱۴۰۵ را در سایت کدال منتشر کرد که در بخش پیش‌پرداخت‌های این گزارش، ارقام پرداختی به باشگاه‌های لیگ برتری برای صدور رضایتنامه بازیکنان جدید دیده می‌شود.

در این گزارش ارقام پرداختی برای صدور رضایتنامه فرزین معامله‌گری، دنیل گرا، محمدحسین صادقی، حسین ابرقویی‌نژاد و امین کاظمیان منتشر شد. این ارقام مربوط به پنجره نقل‌وانتقالاتی تابستان و زمستان فصل گذشته است.

بر اساس گزارش منتشر شده، باشگاه پرسپولیس به ترتیب برای جذب دنیل گرا ۲۶ میلیارد و ۷۰۰ میلیون، فرزین معامله‌گری ۳۲ میلیارد، محمدحسین صادقی ۲۰ میلیارد، حسین ابرقویی‌نژاد ۲۰ میلیارد تومان و امین کاظمیان ۱۴ میلیارد تومان پرداخت کرده است. همچنین باشگاه پرسپولیس ۶ میلیارد تومان به وکلای حقوقی پرداخت کرده است تا مجموعاً ۱۲۳ میلیارد بابت پیش‌پرداخت برای بازیکنان جدید خود خرج کرده باشد.

جلالی بخشیده شد

ابوالفضل جلالی که روز جمعه به خاطر خروج از فهرست، بازی تیمش مقابل پیکان را از جایگاه ویژه ورزشگاه شهرقدس تماشا کرد در بازی تدارکاتی روز شنبه مقابل کیا حضور داشته است.

گفته می‌شود او از تارتار عذرخواهی کرده و مشکلش حل شده است. جلالی به خاطر اطلاع از نیمکت نشینی ناراحتی‌اش را در یکی از تمرینات بروز داده بود که این مسأله موجب شد تا تارتار از لیست کنارش بگذارد اما حالا در شرایطی که مصدوم نیست می‌تواند منتظر فرصت در بازی بعدی باشد.

چهار حریف بعدی را اینطوری نمی‌توان شکست داد

نیمه دوم، پاشنه آشیل پرسپولیس

گزارش یک

محمد قراگزلو
خبرنگار

عکس: باشگاه پرسپولیس

پرسپولیس تارتار در تمام سیزده هفته اخیر با یک مشکل بزرگ دست به گریبان بوده؛ اینکه تقریباً در تمام بازی‌هایش در نیمه دوم در فاز تهاجمی بشدت افت می‌کند تا جایی که اگر قبل از دقیقه ۶۰ از حریفش پیش نیفتاده باشد با مشکلات جدی مواجه می‌شود و ممکن است حتی نتیجه را واگذار کند.

این معضلی بود که حتی در برد قاطع تیم تارتار مقابل پیکان هم نمود یافت. پرسپولیس در این مسابقه طی نیمه نخست برتری نسبی داشت و با یک گل به رختکن رفت. تیم تارتار در شروع نیمه دوم یعنی همان زمان طلایی که باید به گل می‌رسید، گل دوم را هم زد و خیلی زود بخش عمده‌ای از پیروزی‌اش را قطعی کرد اما دقیقاً بعد از گل دوم و تغییراتی که انجام شد بشدت افت کرد و مشغول تماشای فوتبال حریفش شد.

در واقع پرسپولیس زمانی به گل سوم رسید که دقایقی طولانی تحت تأثیر نمایش حریفش بود و در یک لحظه و جرقه‌ای که امیرحسین محمودی زد با یک کار تیمی هماهنگ به گل سوم و اطمینان بخش دست یافت وگرنه حد فاصل دقیقه ۵۳ تا ۷۲ این پیکان بود که نزدیک بیست دقیقه فوتبال بهتری بازی کرد و بازیکنان پرسپولیس جز یکی دو صحنه در نیمه زمین حریف دیده نشدند. این معضل بعد از گل سوم هم ادامه یافت و چنانچه فرار علیپور از نیمه زمین خودی و پنالتی گرفتنش که یک حرکت انفرادی بود را فاکتور بگیریم فقط یکی دو حمله و کار ترکیبی هماهنگ در فاز حمله از سوی سرخ‌ها شاهد بودیم.

شاید برخی به این نکته اشاره کنند که پرسپولیس بعد از پیش افتادن با دو گل دنبال مدیریت بازی رفته و به همین خاطر بازیکنان سرخپوش در نیمه زمین خودی تجمع کرده‌اند و دنبال ضدحمله و پاتک به تیم حریف بوده‌اند اما سؤال بزرگ اینجاست که اگر کیفیت تیم حریف به گونه‌ای باشد که پرسپولیس را قبل از رسیدن به گل غافلگیر کند(مثل بازی با فجر) یا آنقدر خوب دفاع کند که روزنه‌ای خالی نشود(مثل بازی با فولاد) این مدل بازی و افتی که تقریباً در تمام بازی‌های این فصل پرسپولیس کم و بیش مشهود بوده، منجر به اتفاقات تلخ برای تیم تارتار نخواهد شد؟

تصور کنید داور مسابقه با وجود رد گل عمری - و اعتقاد پرسپولیسی‌ها مبنی بر اینکه تصمیمش اشتباه بوده - صحنه مشکوک به پنالتی پیکان در آخرین لحظات نیمه اول را پنالتی اعلام می‌کرد و دو تیم با نتیجه مساوی به رختکن می‌رفتند. در این صورت کیفیت فنی پرسپولیس در نیمه دوم چگونه بود و اگر حملات احساسی دقایق ابتدایی‌اش به ثمر نمی‌نشست، با خسته شدن بیفومای ۳۴ ساله و از کار افتادن عمری و محبی چطور می‌توانست از یک مساوی خانگی فرار کند؟

این نکته‌ای بود که ساکت الهامی سرمربی پیکان هم به آن اشاره کرد. او ضمن تأکید بر اینکه آمار بازی به هیچ وجه نشان دهنده باخت سه - هیچ نیست، گفت اگر آن پنالتی برای تیمش گرفته می‌شد پرسپولیس در نیمه دوم به همان مدل دلخواه پیکان فوتبال بازی می‌کرد نه اینکه با روش مورد علاقه‌اش عقب بنشیند و با ضدحمله به گل سوم دست یابد.

به هر حال افت پرسپولیس در نیمه دوم در شرایطی اتفاق افتاد که تمام تصمیمات تارتار و تعویض‌هایش حداقل روی کاغذ درست بود. او دقیقه ۶۱ لطیفی‌فری را تعویض کرد که یک اخطار داشت و با میدان دادن به خدابنده‌لو او را بعد از مصدومیتی که داشت تا حد زیادی به شرایط مسابقه برگرداند تا در بازی‌های دشوارتر بعدی از او در ترکیب اصلی استفاده کند. همچنین بیفوما که کاملاً از نظر بدنی تحلیل رفته بود را بیرون کشید و محمودی باانگیزه را به زمین فرستاد.

در ادامه او علیپور فوق‌العاده باانگیزه را در دقیقه ۶۶ جانشین محبی کرد که دیگر توانی نداشت و مشخص بود باید تعویض می‌شد. با این تغییر حد فصل دقیقه ۶۶ تا ۸۶ به مدت بیست دقیقه پرسپولیس با دو مهاجم نوک بازی کرد تا اینکه شهرآبادی و عمری هم از زمین بیرون رفتند و با حضور یاسین سلمانی و صادقی سیستم بازی سرخ‌ها به ۱-۳-۲-۴ تغییر یافت اما واقعیت اینکه هیچ کدام از این تغییرات شکل بازی پرسپولیس را بهتر نکرد.

پرسپولیس از مصاف با پیکان دست پر بیرون آمد، سه گل زد، گلی نخورد و ضمن بازگرداندن آرامش به محیط پیرامونش، از کورس عقب نیفتاد اما همان طور که قبلاً اشاره کرده بودیم دیدار با پیکان - که البته سختی‌های خاص خودش را داشت - راحت‌ترین مسابقه از بین ۵ بازی پایانی نیم فصل بود. حالا پرسپولیس باید مقابل آلومینیوم (اراک)، سپاهان، گل‌گهر(سیرجان) و چادرملو مصاف دهد که هر کدام می‌تواند جزو دشوارترین بازی‌های نیم فصلش باشد و اگر قرار باشد کیفیتی همسنگ نیمه دوم بازی مقابل پیکان یا بیشتر نیمه‌های دوم قبلی‌اش ارائه دهد پیروز نخواهد شد.

> حالا پرسپولیس باید مقابل آلومینیوم (اراک)، سپاهان، گل‌گهر(سیرجان) و چادرملو مصاف دهد که هر کدام می‌تواند جزو دشوارترین بازی‌های نیم فصلش باشد و اگر قرار باشد کیفیتی همسنگ نیمه دوم بازی مقابل پیکان یا بیشترنیمه‌های دوم قبلی‌اش ارائه دهد پیروز نخواهد شد

از حضور داور اصفهانی تا رمزگشایی از تخلفات داوری

افشاگری‌های جنجالی کرمانشاهی

نکته روز

رضا کرمانشاهی داور سابقی که مدتی در باشگاه تراکتور مسئولیت داشت نزدیک به یک سال و نیم قبل در باشگاه پرسپولیس پست اجرایی گرفت که این اتفاق موجب نقدهای فراوانی به مدیرعامل وقت باشگاه شد. بعد از حضور پیمان حدادی در رأس مدیریت باشگاه و سپس تغییراتی که به تدریج در بدنه باشگاه صورت گرفت تصور می‌شد کرمانشاهی از پرسپولیس جدا شده اما اخیراً و در مصاحبه تازه‌اش تأکید کرد که به عنوان مشاور ارشد مدیرعامل با پرسپولیس همکاری می‌کند. حالا اینکه چطور کرمانشاهی در نقش مشاور هر روز در باشگاه پرسپولیس حاضر می‌شود و در مسابقات خانگی هم حاضر است مشخص نیست چرا که معمولاً مشاوران حضور فیزیکی صددرصدی در ساختمان باشگاه ندارند مگر اینکه پست اجرایی و دفتر کار مشخص داشته باشند.

به هر حال نکته مهم درباره کرمانشاهی این است که از ارتباط خود با باشگاه پرسپولیس استفاده کرده و بعد از چند هفته که یاسر همرنگ کارشناس داوری تلویزیون پرسپولیس بود جای همرنگ را گرفت و حالا هر هفته در ویژه برنامه «بعد از مسابقه» تلویزیون باشگاه حاضر می‌شود.

داوران حین بازی از اتاق VAR مشورت می‌گیرند

کرمانشاهی که چند سالی است از داوری خداحافظی کرده و ارتباطات خوبی با جامعه داوری دارد در حاشیه کارشناسی داوری‌های پرسپولیس، هر هفته پشت پرده‌ها و نکات عجیبی از مسائل مربوط به داوری را افشا می‌کند.

چند هفته قبل او در یکی از همین برنامه‌ها اعلام کرد خبر دارد که داوران بازی‌های لیگ برتر در حین مسابقه با داوران اتاق VAR در تماس مداوم هستند و از آنها مشورت می‌گیرند در حالی که این ارتباط فقط در صحنه‌هایی که قانون اجازه می‌دهد باید برقرار شود. یا در برنامه دیگری روی این نکته اشاره کرد که دپارتمان داوری باید قبل از شروع فصل با داوران جلسه می‌گذاشت و با حضور یک مدرس خارجی اعلام می‌کرد که در صحنه‌هایی که تفسیرهای متفاوتی وجود دارد (مثل برخورد توپ به دست مدافع در لحظه تکل زدن) چه تصمیمی بگیرند تا تصمیم همه داوران یکی باشد.

این داور بازنشسته بعد از بازی پرسپولیس مقابل خیبر و رد پنالتی پرسپولیس توسط داور هم به شکل گسترده‌ای به بیژن حیدری - که او را کدخدای داوران نامید - اعتراض کرده بود و به این نکته اشاره داشت که قبل از هر مسابقه یک تیم دوازده نفره و افسر VAR تمام تشکیلات و دوربین‌ها را چک می‌کنند اما در صحنه پنالتی پرسپولیس اصلاً تصمیم نباید به VAR می‌رفت چرا که جز صحنه‌ای که داور دیده بود تصویر دیگری وجود نداشت در حالی که وقتی VAR دخالت می‌کند باید حداقل از سه زاویه صحنه مورد بازبینی قرار بگیرد.

ماجرای حساسیت به داور اصفهانی

رد گل و پنالتی پرسپولیس در بازی با پیکان باعث شد تا این باشگاه رسماً به کمیته داوران شکایت کند اما به نظر می‌رسد مشاوره و صحبت‌های کرمانشاهی در این خصوص تأثیرگذار بوده است.

کرمانشاهی بعد از بازی با پیکان به نکته تازه‌ای اشاره کرد و گفت داور اصفهانی حاضر در اتاق VAR در رد شدن گل و پنالتی پرسپولیس تأثیر داشته است. وی به این نکته اشاره کرد که قبل و بعد از بازی در این باره با مهدی تارتار صحبت کرده و سرمربی پرسپولیس نسبت به حضور داور اصفهانی در بازی‌های این تیم با توجه به رقابتی که با سپاهان داریم حساسیت دارد. کرمانشاهی همچنین تأکید کرد که باشگاه پرسپولیس شفاهی و کتبی از کمیته داوران خواسته تا داور اصفهانی در تیم داوری مسابقاتش حضور نداشته باشد.

این داور بازنشسته با تأکید براینکه هم گل دقیقه ۳۳ عمری سالم بوده هم پنالتی نیمه دوم پرسپولیس باید اعلام می‌شد به این نکته اشاره کرد که در صحنه گل اول احمد محمدی (همان داور اصفهانی اتاق VAR) به منصوریان داور مسابقه گفته که گل را مردود اعلام کند و پنالتی نیمه دوم هم با دخالت او رد شده در حالی که خود منصوریان پنالتی اعلام کرده بود.

برش

منصوریان چطور انتخاب شد؟

مشاور مدیرعامل پرسپولیس نکته دیگری هم درباره چینش داوران مطرح کرد که می‌تواند با واکنش کمیته و دپارتمان داوری همراه باشد. او گفت کمیته داوران ۶-۵ داور برجسته دارد که بازی‌های مهم هفته را به آنها می‌دهد اما در این میان داوران درجه ۲ به پایین هم هر هفته یک بازی نسبتاً راحت‌تر مثل همین بازی پرسپولیس - پیکان را قضاوت می‌کنند تا این داوران هم آبدیده‌تر شوند و بازی پخش مستقیم نصیب‌شان شود در حالی که همین داوران در کل فصل فقط ۶-۵ بازی لیگ برتری را سوت می‌زنند. نکته عجیب اینکه کرمانشاهی در مصاحبه خود در میکسدزون ورزشگاه شهرقدس قضاوت منصوریان را خوب توصیف کرد اما در ویژه‌برنامه تلویزیون پرسپولیس تأکید کرد قضاوت بسیار ضعیفی داشته و هر دو تیم از او ناراضی بوده‌اند.

درخشش ابرقویی در خط دفاع؛ ۵ بازی، ۴ برد و فقط یک گل خورده

اشلوتربک با موهای مشکی، صادره از شهرری

سوژه

حسین ابرقویی فصل قبل در اوج اعتراض هواداران و انتقاد رسانه‌ها به پرسپولیس آمد، با اعتماد وحید هاشمیان در ترکیب اصلی قرار گرفت، درخشید، به تیم ملی رسید و حتی تا حوالی جام جهانی در اردوهای تیم ملی حضور داشت.

فصل قبل در روزهای ناامیدکننده پرسپولیس و بازی‌های پرنوسان تیم، او یکی از معدود بازیکنان خوب هاشمیان و اوسمار بود و موفق شد در کنار کنعانی زوج اصلی خط دفاع پرسپولیس را تشکیل داده و بدرخشد. او فصل قبل یکی از بازیکنان ثابت و اصلی پرسپولیس بود اما در شروع فصل تازه وقتی زارع و ایری در پستش جذب شدند دنبال جدایی رفت و تا آستانه پیوستن به سپاهان بود که در نهایت ماندنی شد.

ابرقویی در حالی نیمکت نشین شد که تارتار در مرکز خط دفاع به زوج کنعانی - زارع رسیده بود و عملکرد این زوج کم نقص به نظر می‌رسید. داستان جدایی او هم باعث شد تا یک بازی از لیست خارج شود اما کم‌کم موفق شد اعتماد کادر فنی را جلب کند. در عین حال جدا از درخشش زارع تازه‌وارد، رقم هنگفتی که باشگاه برای جذب دانیال ایری ملی‌پوش صرف کرده بود کار ابرقویی باری بازی کردن در ترکیب اصلی را بسیار دشوارتر می‌کرد کما اینکه وقتی کنعانی مصدوم شد شاید بیشتر پیش‌بینی‌ها حول این محور بود که زارع و ایری، دو جوان آینده‌دار و ملی‌پوش کنار هم فیکس شوند. اتفاقی که در قائمشهر رخ داد و نمایش این زوج چشمگیر بود اما چرخ روزگار چرخید تا شماره ۵ پرسپولیس دوباره خودی نشان دهد.

ابتدا با مصدومیت کنعانی این ابرقویی بود که کنار زارع فیکس شد و پرسپولیس در سه بازی مقابل صنعت نفت، خیبر و مس شهربابک با این زوج به میدان رفت. با این حال ابرقویی بدشانس بود که مصدومیت از ناحیه همسترینگ باعث شد تا موقعیتی که بسیار سخت به دست آورده بود را از دست بدهد. در بازی با فولاد زوج کنعانی - ایری شکل گرفت که پرسپولیس باخت و مقابل نساجی با مصدومیت دوباره کنعانی این بار تارتار از زوج ایری - زارع استفاده کرد. با وجود درخشش این زوج اما در بازی خانگی مقابل فجر خط دفاع پرسپولیس روز خوبی نداشت و شکست مقابل تیم رجب‌زاده آن هم در خانه باعث شد تا دوباره شاهد تغییر در مرکز خط دفاع و بازگشت ابرقویی به ترکیب اصلی باشیم.

ابرقویی بعد از فیفادی مقابل پیکان فیکس شد و نمایش چشمگیری در خط دفاع ارائه داد. در نیمه نخست بخصوص او با پاس‌های بلند از خط دفاع بازیسازی را انجام داد که تمام پاس‌هایش سالم بود و به مقصد رسید. مهم‌ترین ویژگی او اما ایستادگی‌اش مقابل حملات حریف بود که هرگز دچار اشتباه نشد و فوق‌العاده محکم و باصلابت کار کرد.

ابرقویی روی زمین و هوا مسلط بود و انگار تصمیم داشت جایگاهی که دوباره به سختی به دست آورده را پس ندهد. او در دفع توپ‌ها، کورس‌ها و ضربات سر هرگز کم نیاورد و یک بازی فوق‌العاده کم اشتباه را ارائه داد تا بعد از بیفوما دومین بازیکن برتر تیمش باشد بطوری که اگر آماری درباره کنش‌های دفاعی او در این مسابقه وجود داشت کاملاً مشخص می‌شد که چه روز فوق‌العاده‌ای را پشت سر گذاشته است.

نمایش ابرقویی در این مسابقه آنقدر چشمگیر بود که حالا پرسپولیسی‌ها می‌توانند امیدوار باشند که در غیاب کنعانی یک مدافع شاخص دارند که با حضور او اختلالی در سیستم دفاعی به وجود نخواهد آمد. مدافعی که با وجود موهای بلند مشکی از حیث بازیسازی و قدرت مواجهه با مهاجمان حریف شبیه نیکو اشلوتربک مدافع میانی بوروسیا دورتموند و تیم ملی آلمان بازی می‌کند. البته با این نمایش کار برای دانیال ایری بسیار سخت خواهد شد چرا که بعید است حداقل در بازی آینده مقابل آلومینیوم اراک تارتار به زوج زارع - ابرقویی که قبلاً هم نمایش‌های موفقی داشتند دست بزند.

نکته اینجاست که ابرقویی تا اینجای فصل سه بازی خارج از لیست بوده(دو بازی به دلیل مصدومیت)، ۵ بازی به صورت کامل روی نیمکت نشسته، یک بار به عنوان بازیکن جانشین وارد میدان شده و چهار بازی ۹۰ دقیقه‌ای هم در کارنامه دارد اما در این ۵ بازی که او در زمین بوده پرسپولیس چهار برد و یک تساوی داشته و فقط یک گل خورده است.

سهراب و سربازان برای فتح العین نقشه کشیدند

این مأموریت غیر ممکن نیست

پیش بازی

حمیدرضا عرب
خبرنگار

استقلال دوشنبه‌شب از ساعت ۱۹:۳۰ در امارات مقابل یکی از پرافتخارترین باشگاه‌های فوتبال این کشور قرار می‌گیرد. العین حریفی نیست که بتوان به سادگی از کنار نام و سابقه آن عبور کرد. تیمی که ۱۴ قهرمانی در لیگ امارات، ۷ قهرمانی جام رئیس دولت، ۴ قهرمانی سوپرجام و یک قهرمانی جام اتصالات که در فوتبال این کشور جایگاهی ویژه دارد، کسب کرده است.

اعتبار العین البته به افتخارات داخلی محدود نمی‌شود. این باشگاه ۴ مرتبه به فینال رقابت‌های آسیایی رسیده که حاصل آن ۲ قهرمانی و ۲ نایب‌قهرمانی بوده است. یکی از مهم‌ترین افتخارات تاریخ این تیم نیز به سال ۲۰۱۸ بازمی‌گردد. جایی که العین با شکست ریورپلاته آرژانتین در ضربات پنالتی به فینال جام باشگاه‌های جهان رسید و در نهایت عنوان نایب‌قهرمانی این مسابقات را کسب کرد.

بنابراین استقلال در شرایطی به مصاف این تیم می‌رود که باید مقابل حریفی باتجربه و پرافتخار قرار بگیرد. العین هم سابقه درخشانی در آسیا دارد و هم تجربه رقابت با بزرگان فوتبال جهان را در کارنامه خود ثبت کرده است. وضعیت فعلی العین نیز نشان می‌دهد استقلال با تیمی آماده مواجه خواهد شد. این تیم در لیگ امارات از ۸ مسابقه ۱۷ امتیاز کسب کرده و در رتبه سوم جدول قرار دارد. در لیگ نخبگان آسیا نیز عملکرد فوق‌العاده‌ای داشته و با کسب ۴ پیروزی متوالی برابر النصر، نیروی هوایی، تراکتور و الاتحاد، ۱۲ امتیاز کامل به دست آورده است. ثبت ۱۴ گل در این ۴ مسابقه، آماری قابل توجه محسوب می‌شود. میانگین ۳.۵ گل در هر دیدار نشان می‌دهد خط حمله العین چه قدرتی دارد و مدافعان استقلال برای مهار مهاجمان این تیم باید با تمرکز و انسجام بالایی وارد زمین شوند.

> پیروزی مقابل العین می‌تواند گام بسیار مهمی برای استقلال در مسیر صعود باشد. آبی‌پوشان به خوبی می‌دانند کسب امتیاز از صدرنشین رقابت‌ها چه ارزش بزرگی دارد

سهراب بختیاری‌زاده به خوبی می‌داند کوچک‌ترین اشتباه مقابل چنین حریفی می‌تواند هزینه سنگینی برای استقلال داشته باشد. به همین دلیل، آنالیز نقاط قوت و ضعف العین و شناسایی فضاهای آسیب‌پذیر این تیم اهمیت زیادی خواهد داشت. استقلال باید با محدود کردن فضاهای هجومی حریف، از فرصت‌های خود نیز نهایت استفاده را ببرد.

البته آبی‌پوشان در روزهای گذشته شرایط چندان آرامی نداشتند. استعفای سهراب بختیاری‌زاده به دلیل نارضایتی از وضعیت امکانات و شرایط مدیریتی، فضای باشگاه را تحت تأثیر قرار داد. سرمربی استقلال حتی ۲ روز از حضور در تمرینات خودداری کرد، اما در نهایت به تمرین بازگشت و بار دیگر هدایت تیم را برعهده گرفت. واقعیت این است که بختیاری‌زاده تاکنون برای استقلال کم نگذاشته و نتایجی فراتر از انتظارات اولیه به دست آورده است. حالا او و بازیکنانش انگیزه زیادی دارند تا در زمین مسابقه توانایی‌های خود را نشان دهند و ثابت کنند حواشی مدیریتی نمی‌تواند مانع جاه‌طلبی این تیم شود.

پیروزی مقابل العین می‌تواند گام بسیار مهمی برای استقلال در مسیر صعود باشد. آبی‌پوشان به خوبی می‌دانند کسب امتیاز از صدرنشین رقابت‌ها چه ارزش بزرگی دارد. استقلال همواره نشان داده مقابل تیم‌های بزرگ شخصیت متفاوتی پیدا می‌کند و حالا فرصت دیگری برای اثبات این ویژگی در اختیار دارد.

بدون شک استقلال با برنامه و استراتژی مشخص وارد این مسابقه خواهد شد. عبور از سد العین آسان نیست، اما آبی‌پوشان برای بازگشت به آرامش، جلب اعتماد هواداران و اثبات توانایی‌های خود به مدیران باشگاه، انگیزه‌های فراوانی دارند.

عکس: باشگاه استقلال

حردانی امید بزرگ برای عبور از سد العین

استقلال برای پیروزی در این مسابقه حساب ویژه‌ای روی صالح حردانی باز خواهد کرد. مدافعی که در کنار یاسر آسانی به یکی از آماده‌ترین و تأثیرگذارترین بازیکنان استقلال در یک ماه اخیر تبدیل شده است. حردانی در هفته‌های اخیر نمایش‌های درخشانی داشته و هم در فاز دفاعی و هم در حمله مهره‌ای قابل اتکا بوده است. دور شدن او از حواشی باعث شده توانایی‌های واقعی‌اش بیش از گذشته نمایان شود. حالا بختیاری‌زاده امیدوار است با استفاده از سرعت، خلاقیت و قدرت نفوذ این بازیکن در سمت راست، راهی برای عبور از دفاع العین پیدا کند. صالح در شرایطی به این مسابقه می‌رسد که اعتمادبه‌نفس بالایی دارد و می‌تواند یکی از مهره‌های تعیین‌کننده استقلال در این جدال حساس باشد. در تأیید آمادگی صالح باید به یاد بیاوریم که این بازیکن در بازی‌های اخیر تیم ملی نیز یک وزنه بسیار سنگین در جناح راست بود و استعداد و نبوغ خود را بار دیگر در این سطح به نمایش گذاشت و امشب امید سهراب برای عبور از سد العین محسوب می‌شود.

شب سرنوشت‌ساز سحرخیزان

سعید سحرخیزان می‌تواند یکی از چهره‌های ویژه استقلال در مسابقه مقابل العین باشد.

اگر این مهاجم در ترکیب اصلی قرار بگیرد، فرصت بزرگی برای تغییر شرایط و پایان دادن به فشارهای هفته‌های اخیر خواهد داشت.

سحرخیزان به دلیل گل نزدن در مسابقات گذشته با انتقادهایی مواجه شده، اما نباید فراموش کرد که او بازیکنی مستعد با توانایی‌های فنی قابل توجه است. یک نمایش درخشان مقابل العین می‌تواند سکوی پرتابی برای این مهاجم جوان باشد. گلزنی در چنین مسابقه بزرگی نه‌تنها اعتمادبه‌نفس او را افزایش می‌دهد، بلکه می‌تواند جایگاهش را در استقلال نیز مستحکم‌تر کند.

سحرخیزان می‌داند که فرصت‌های بزرگ همیشه در دسترس نیستند و مسابقه با یکی از قدرت‌های فوتبال آسیا می‌تواند بهترین زمان برای اثبات توانایی‌هایش باشد. او با انگیزه‌ای متفاوت پا به این میدان خواهد گذاشت و امیدوار است با یک نمایش تأثیرگذار، پاسخ اعتماد کادر فنی را بدهد.

استقلال، باشگاه ورزشی یا کارخانه تولید هزینه؟!

بمب ساعتی تاجرنیا زیر پای متدین

گسترش فعالیت‌های ورزشی استقلال در دوره مدیریت علی تاجرنیا، اکنون به یکی از پرونده‌های پیش روی متدین تبدیل شده است. مدیرعامل جدید آبی‌پوشان در شرایطی مسئولیت اداره باشگاه را برعهده گرفته که علاوه بر مشکلات مالی تیم فوتبال، باید درباره هزینه‌ها و منابع تأمین مالی ده‌ها تیم ورزشی نیز تصمیم‌گیری کند؛ تیم‌هایی که استمرار فعالیت آنها به بودجه و حمایت مالی نیاز دارد، اما میزان درآمدزایی مستقل آنها همچنان محل پرسش است.

مدیریت استقلال در دوره تاجرنیا، توسعه فعالیت‌های ورزشی و حضور در رشته‌های متعدد را به‌عنوان یکی از برنامه‌های خود دنبال کرد؛ سیاستی که با هدف تبدیل استقلال به باشگاهی چندرشته‌ای و گسترش برند این مجموعه ورزشی شکل گرفت، اما اکنون با تغییر مدیریت، ابعاد اقتصادی و اجرایی آن بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است. پرسش اساسی این است که آیا برای اداره این حجم از تیمداری، منابع مالی پایدار و متناسب پیش‌بینی شده یا قرار است هزینه‌های جدید نیز به تعهدات قبلی باشگاه اضافه شود؟

این پرسش برای متدین اهمیت ویژه‌ای دارد؛ چراکه او در شرایطی مدیریت استقلال را تحویل گرفته که تیم فوتبال همچنان با مشکلات مالی، هزینه‌های سنگین قراردادها و کمبودهای زیرساختی مواجه است. در چنین وضعیتی، اداره ده‌ها تیم در رشته‌های مختلف، بدون برخورداری از درآمدهای اختصاصی و تضمین شده، می‌تواند فشار مضاعفی بر منابع مالی باشگاه وارد کند.

تعیین تکلیف تیم‌های به‌جا مانده از دوره قبل

یکی از اولین موضوعاتی که مدیریت جدید باید درباره آن تصمیم بگیرد، نحوه ادامه فعالیت تیم‌هایی است که در دوره گذشته به مجموعه استقلال اضافه شدند. هرچند حضور در رشته‌های مختلف می‌تواند به توسعه جایگاه ورزشی باشگاه کمک کند، اما تشکیل تیم تنها بخش ابتدایی این مسیر است. قرارداد ورزشکاران و مربیان، هزینه اردوها، تجهیزات، مسابقات و پشتیبانی فنی، تعهداتی هستند که برای استمرار فعالیت هر تیم باید منابع مشخصی برای آنها وجود داشته باشد.

در این میان، نبود گزارش شفاف درباره هزینه تمام شده هر رشته، میزان درآمد اختصاصی و سهم واقعی اسپانسرها، ارزیابی اقتصادی این سیاست را دشوار کرده است. اگر حمایت‌های مالی مقطعی باشد یا اسپانسرها در ادامه مسیر از تأمین هزینه‌ها کنار بکشند، مسئولیت اداره این تیم‌ها به‌طور طبیعی متوجه باشگاه خواهد شد؛ اتفاقی که می‌تواند تعهدات تازه‌ای را به مدیریت متدین تحمیل کند.

تصمیم دشوار مدیرعامل جدید

متدین اکنون با دو مسیر متفاوت مواجه است؛ ادامه سیاست گذشته و حفظ تمام تیم‌ها، یا بازنگری در ترکیب رشته‌های ورزشی و اولویت‌بندی فعالیت‌ها بر اساس توان مالی باشگاه. هر دو مسیر ملاحظات خاص خود را دارند، اما ادامه تیمداری بدون ارزیابی دقیق هزینه و درآمد، می‌تواند مشکلات مالی استقلال را پیچیده‌تر کند.

انتظار می‌رود مدیریت جدید پیش از هر تصمیمی، گزارشی شفاف از وضعیت مالی و اجرایی تیم‌های مختلف تهیه کند و مشخص سازد کدام رشته‌ها از درآمد مستقل برخوردارند و کدام‌یک به حمایت مستقیم باشگاه وابسته هستند.

در شرایطی که استقلال هنوز برای تأمین نیازهای اساسی تیم فوتبال خود با چالش‌هایی روبه‌روست، گسترش تعهدات بدون پشتوانه مالی مشخص نمی‌تواند راهبردی مطمئن برای آینده باشگاه باشد.

اکنون متدین باید مشخص کند با میراث تیمداری دوره گذشته چه خواهد کرد؛ میراثی که ممکن است در صورت نبود منابع پایدار، به یکی از دشوارترین پرونده‌های مدیریتی او در استقلال تبدیل شود.

استقلال امروز بیش از افزایش تعداد تیم‌های ورزشی، به پاسخ روشنی درباره هزینه اداره آنها نیاز دارد؛ پرسشی که مدیرعامل جدید نمی‌تواند از کنار آن عبور کند؛ تیمداری گسترده آبی‌پوشان با کدام منابع مالی قرار است ادامه پیدا کند؟

۱۸ برابر بیشتر از رقم اولیه

غرامت سنگین آبی‌ها به کوجو

پرونده جوئل کوجو، مهاجم قرقیزستانی سابق استقلال، به یکی از عجیب‌ترین و پرهزینه‌ترین چالش‌های حقوقی این باشگاه تبدیل شده است. موضوعی که حالا با توافق مالی سنگین میان طرفین، پرسش‌های جدی درباره نحوه مدیریت قراردادهای خارجی در استقلال ایجاد کرده است.

بر اساس توافق صورت گرفته، استقلال برای مختومه کردن پرونده شکایت کوجو و جلوگیری از تبعات حقوقی آن، پذیرفته است مبلغ یک میلیون و ۲۰۰ هزار یورو به این بازیکن پرداخت کند. رقمی که در مقایسه با مطالبات اولیه مهاجم قرقیزستانی، بسیار عجیب و قابل تأمل به نظر می‌رسد. نکته مهم اینجاست که مجموع حقوق معوقه کوجو حدود ۶۶ هزار و ۶۰۰ یورو بوده، اما استقلال برای پایان دادن به اختلافات، با پرداخت رقمی نزدیک به ۱۸ برابر این میزان موافقت کرده است. به عبارت دیگر باشگاه به جای پرداخت مطالبات قراردادی، با غرامتی بسیار سنگین مواجه شده که بار مالی قابل توجهی به مجموعه تحمیل می‌کند. گفته می‌شود تاکنون ۶۰۰ هزار یورو از این مبلغ به کوجو و مدیر برنامه‌اش پرداخت شده و نیم دیگر نیز قرار است در آینده نزدیک تسویه شود. با این شرایط، پرسش اساسی از مدیران استقلال این است که چرا قرارداد این بازیکن به شکلی مدیریت شد که در نهایت باشگاه مجبور به پذیرش چنین تعهد مالی سنگینی شود؟ چگونه مطالباتی در حدود ۶۶ هزار یورو به پرونده‌ای با هزینه یک میلیون و ۲۰۰ هزار یورویی تبدیل شد؟ این اتفاق بار دیگر ضرورت شفاف‌سازی درباره قراردادهای خارجی استقلال و مسئولیت مدیرانی را که در شکل‌گیری چنین پرونده‌هایی نقش داشته‌اند، برجسته می‌کند. اکنون هواداران انتظار دارند بدانند چه کسانی باید پاسخگوی این هزینه سنگین باشند و چرا سرمایه باشگاه باید صرف جبران چنین تصمیماتی شود.

تا حالا لیستی از طرف سهراب داده نشده است

فریبا: استقلال باهوش باشد، العین را می‌برد

بهتاش فریبا، پیشکسوت استقلال درباره موضوع تیمداری متعدد این باشگاه اظهار داشت: «به اعتقاد من تیمداری محدود و هدفمند اتفاق خوبی است، اما نباید تعداد تیم‌ها بیش از اندازه افزایش پیدا کند. به نظرم باشگاه باید در این زمینه با برنامه حرکت کند و امکانات و شرایط لازم را برای تیم‌های خود فراهم کند. این نظر شخصی من است و معتقدم کیفیت تیمداری اهمیت بیشتری از تعداد تیم‌ها دارد.»

وی درباره آخرین وضعیت فهرست بازیکنان استقلال و احتمال تغییرات در این تیم گفت: «تا جایی که من اطلاع دارم هنوز فهرست مشخصی ارائه نشده و اقدامی در این زمینه صورت نگرفته است. بختیاری‌زاده در جریان مسائل تیم قرار دارد و باید منتظر ماند تا تصمیمات لازم از سوی کادر فنی گرفته شود.»

فریبا در خصوص دیدار حساس استقلال مقابل العین نیز تصریح کرد: «به نظرم استقلال می‌تواند نتیجه خوبی در این مسابقه بگیرد. این تیم توانایی شکست العین را دارد، اما بازیکنان باید باهوش بازی کنند و از فرصت‌های خود نهایت استفاده را ببرند. سهراب بختیاری‌زاده هم توانایی هدایت تیم در چنین مسابقه‌ای را دارد و به اعتقاد من از پس این بازی برمی‌آید.»

وی افزود: «تعداد بالای ملی‌پوشان استقلال نشان می‌دهد این تیم عملکرد خوبی داشته و بازیکنانش کیفیت لازم را دارند. امیدوارم استقلال در این مسابقه موفق باشد و بتواند نتیجه‌ای بگیرد که باعث خوشحالی هواداران شود. برای مجموعه استقلال آرزوی موفقیت دارم.»

اردوگاه آبی

واکنش جالب یاسرآسانی به انتخاب علی بیرو

پیام تبریک به بیرانوند از آلبانی

یکی از اتفاقات جالب پس از انتخاب علیرضا بیرانوند به عنوان برترین بازیکن سال فوتبال آسیا، پیام تبریک یاسر آسانی، بازیکن آلبانیایی استقلال، به دروازه‌بان تیم ملی ایران بود. اتفاقی که شاید در نگاه اول چندان مهم به نظر نرسد، اما با توجه به فضای فوتبال ایران و واکنش‌های شکل گرفته به این انتخاب، قابل توجه است.

آسانی که به عنوان یک بازیکن خارجی در فوتبال ایران حضور دارد، با انتشار پیامی در صفحه شخصی خود، موفقیت بیرانوند را تبریک گفت و به این ترتیب توجه بسیاری از هواداران فوتبال را به خود جلب کرد. نکته جالب ماجرا اینجاست که در شرایطی یک بازیکن آلبانیایی برای موفقیت یک فوتبالیست ایرانی پیام تبریک منتشر کرده که تعداد قابل توجهی از بازیکنان فعلی فوتبال ایران واکنش خاصی به این اتفاق نشان ندادند.

این رفتار آسانی از آن جهت قابل توجه است که او نه هموطن بیرانوند محسوب می‌شود و نه ارتباط مستقیمی با تیم باشگاهی این دروازه‌بان دارد، اما با این حال موفقیت او مورد توجه وی قرار گرفته است.

در روزهایی که حمایت و احترام متقابل میان فوتبالیست‌ها اهمیت زیادی دارد، اقدام آسانی می‌تواند نمونه‌ای زیبا از رفتار حرفه‌ای و احترام به موفقیت دیگران باشد. گاهی یک پیام تبریک ساده، بیشتر از واکنش‌های پر سر و صدا معنا پیدا می‌کند.

آبی‌ها منتظر یک قضاوت بی‌نقص

داور کره‌ای برای بازی استقلال و العین

آبی‌های پایتخت ایران امشب از ساعت ۱۹:۳۰ به وقت ایران در ورزشگاه هزاع بن زاید امارات به مصاف العین خواهند رفت. دیداری آسیایی که قضاوت آن به یک تیم داوری از کره جنوبی سپرده شده است. چوی هیون جای به‌عنوان داور وسط این مسابقه انتخاب شده و چانگ جونگ پیل و چیون جین هی نیز کمک‌داوران او خواهند بود. همچنین کیم ووسونگ مسئولیت داوری ویدیویی (VAR) را برعهده دارد و چویی چئولژون به‌عنوان کمک‌داور VAR انتخاب شده است. به این ترتیب، تمام اعضای تیم داوری دیدار العین و استقلال اهل کره جنوبی هستند و آبی‌ها انتظار دارند آنها بهترین قضاوت ممکن را در این بازی انجام دهند.

پایان دوران بستری در بیمارستان

کوشکی برای بازگشت به ترکیب از روی تخت بلند شد

علیرضا کوشکی پس از سپری کردن چند هفته سخت و پشت سر گذاشتن دوران درمان، سرانجام از بیمارستان مرخص شد. آخرین اخبار حاکی از آن است که شرایط عمومی این بازیکن پایدار است و روند بهبودی او با امیدواری دنبال می‌شود. اتفاقی که می‌تواند خبر خوبی برای هواداران استقلال و کادر فنی این تیم باشد.

با توجه به شرایط فعلی، این امیدواری وجود دارد که کوشکی بتواند در نیم فصل دوم به میادین بازگردد و بار دیگر پیراهن استقلال را در مسابقات برتن کند. تعطیلات پیش روی نیم فصل نیز فرصت مناسبی در اختیار این بازیکن قرار می‌دهد تا با طی کردن مراحل درمان و آماده‌سازی، به تدریج شرایط لازم برای حضور در تمرینات گروهی و بازگشت به ترکیب تیم را به دست بیاورد.

از سوی دیگر، شایعات مطرح شده درباره پایان دوران فوتبال علیرضا کوشکی صحت ندارد و خبرهایی که در این زمینه منتشر شده، کذب است. طبق برآوردهای اولیه، انتظار می‌رود این بازیکن حداکثر طی دو ماه آینده به شرایط مسابقه برسد. البته این زمان‌بندی می‌تواند در صورت مطلوب بودن نتایج آزمایش‌های پزشکی و تست‌های هوازی، حتی کوتاه‌تر شود.

قرار است در آینده تست‌های هوازی لازم از کوشکی گرفته شود تا میزان آمادگی جسمانی و روند بازگشت او با دقت بیشتری ارزیابی شود. بنابراین باید منتظر اخبار رسمی و نتایج آزمایش‌های بعدی بود.

قابل توجه مدیران باشگاه پرسپولیس

اعتراض الشمال علیه استقلال رد شد

در حکمی که از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا آمده اعتراض باشگاه الشمال قطر درباره شرایط قانونی حضور بازیکنان استقلال در دیدار دو تیم در تاریخ ۱۲ آبان ۱۴۰۵ مورد پذیرش قرار نگرفته و شکایت این باشگاه رد شد.

در متن رأی نامی از یاسر آسانی به میان نیامده است، هرچند بخش عمده اعتراض‌های مشابه علیه استقلال در فصل جاری به وضعیت این بازیکن مربوط بوده است. ظاهراً باشگاه الشمال به طور کلی شکایت خود را مطرح کرده اما اصل اعتراض به ماجرای حضور آسانی برمی‌گشته که کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز در جوابیه خود رسماً اعلام کرده باشگاه استقلال هیچ بازیکن غیرمجازی در ترکیب خود ندارد و در عمل این پرونده نباید از سوی دیگر تیم‌ها نیز پیگیری شده و شکایت جدیدی مطرح شود. جالب اینکه باشگاه پرسپولیس میلیاردها تومان هزینه کرده و پرونده آسانی را به دادگاه عالی ورزش برده که نتیجه مشخص است.

Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

• دوشنبه ۲ آذر ۱۴۰۵ • ۱۳ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۷۱

www.INN.ir/sport

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

هر مربی خارجی، ناجی نیست

حضور مربی خارجی همیشه به معنای ارتقای سطح فنی و تضمین موفقیت نیست. در دو دهه گذشته، ورزش ایران کم شاهد انتخاب‌هایی نبوده که صرفاً به دلیل خارجی بودن مربی یا داشتن رزومه‌ای ظاهراً قابل قبول انجام شده‌اند؛ انتخاب‌هایی که نه‌تنها دستاوردی به همراه نداشتند، بلکه هزینه‌های مالی و فنی قابل توجهی روی دست باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها گذاشتند. گاهی مدیران به جای بررسی دقیق کارنامه، توانایی فنی و تناسب مربی با شرایط ورزش ایران، جذب یک نام خارجی را به‌عنوان راه‌حل فوری بحران در نظر گرفتند. نتیجه چنین تصمیم‌هایی، قراردادهای سنگین، همکاری‌های کوتاه‌مدت، تغییرات مکرر روی نیمکت و فرصت‌هایی بود که از دست رفت. در واقع، مشکل فقط کمبود مربیان خارجی تراز اول نیست؛ انتخاب مربیان کم‌کیفیت و درجه‌چندم هم می‌تواند به اندازه نداشتن مربی خارجی برای ورزش ایران زیانبار باشد. بنابراین خارجی بودن، به‌تنهایی امتیاز فنی محسوب نمی‌شود.

نقل قول

نباید منتظر خارجی‌ها بمانیم؛ مربیان خودمان را بسازیم

هاشمی‌طبا: بعد از ولاسکو دیگر مربی‌ای مثل او به والیبال نیامد

محدودیت‌های اقتصادی و شرایط خاص ناشی از جنگ، حضور مربیان خارجی در ورزش ایران را با دشواری‌های بیشتری مواجه کرده است؛ شرایطی که بار دیگر ضرورت توجه به ظرفیت مربیان داخلی و بازنگری در نظام آموزش و پرورش آنها را مطرح می‌کند. مصطفی هاشمی‌طبا، رئیس پیشین سازمان تربیت بدنی و کمیته ملی المپیک، معتقد است کاهش حضور مربیان خارجی را نمی‌توان به‌تنهایی معیاری برای ارزیابی وضعیت ورزش ایران دانست، اما این شرایط باید فرصتی برای تقویت دانش فنی و ارتقای توانمندی مربیان ایرانی باشد.

هاشمی‌طبا درباره کاهش حضور مربیان خارجی در ورزش ایران گفت: «اینکه در حال حاضر مربیان خارجی کمتری در ایران حضور دارند، نمی‌تواند ملاک مناسبی برای عیارسنجی ورزش ایران باشد. بعد از شرایط جنگی اخیر، طبیعی است که مربیان خارجی تمایل کمتری برای حضور در ایران داشته باشند. از طرف دیگر، توان اقتصادی فدراسیون‌ها برای جذب مربیان خارجی نیز نسبت به گذشته کاهش پیدا کرده و همین موضوع محدودیت‌هایی را برای مدیران ورزشی ایجاد کرده است.»

رئیس پیشین سازمان تربیت بدنی در واکنش به این دیدگاه که مربیان خارجی در مقاطع مختلف نقش مهمی در موفقیت ورزش ایران داشته و حتی در برخی رشته‌ها فرشته نجات بوده‌اند، اظهار داشت: «همیشه اینطور نبوده که مربیان خارجی نتایج خوبی در ورزش ایران رقم زده باشند. برای مثال، در والیبال بعد از ولاسکو دیگر مربی‌ای به تأثیرگذاری او در والیبال ما حضور پیدا نکرد و سایر مربیان خارجی جذب‌شده نیز آنطور که انتظار داشتیم، عمل نکردند. به هر حال، مشکلاتی که در حال حاضر در کشور وجود دارد، رفت‌وآمد مربیان خارجی و مسائل مالی مربوط به عقد قرارداد با آنها را دشوار کرده و دست مدیران را برای جذب این مربیان بسته است.»

هاشمی‌طبا معتقد است محدودیت در جذب مربیان خارجی نباید به کاهش کیفیت فنی ورزش ایران منجر شود و فدراسیون‌ها باید برنامه‌ریزی جدی‌تری برای تربیت نیروی انسانی متخصص داشته باشند. او در تشریح راهکار پیشنهادی خود برای عبور از این شرایط گفت: «باید آموزش مستمر برای مربیان ما در رشته‌ها و سطوح مختلف به‌صورت منظم در نظر گرفته شود. همچنین باید مربیان ارشد و مطرحی تربیت کنیم که بتوانند در این زمینه رهبری کرده و عملکرد سایر مربیان را زیر نظر بگیرند. آموزش مستمر، لازمه امروز ورزش ما برای تربیت مربیان ایرانی و جایگزینی آنها در نبود مربیان خارجی است. البته این کار باید از مدت‌ها قبل انجام می‌شد، اما به هر حال ماهی را هر زمان از آب بگیری تازه است.»

از نگاه رئیس پیشین کمیته ملی المپیک، اتکای بیشتر به مربیان داخلی بدون سرمایه‌گذاری در حوزه آموزش و انتقال دانش فنی امکان‌پذیر نیست. فدراسیون‌ها برای کاهش وابستگی به مربیان خارجی باید نظامی مستمر برای شناسایی، پرورش و ارتقای مربیان ایرانی ایجاد کنند؛ مسیری که می‌تواند در شرایط محدودیت اقتصادی و دشواری همکاری با مربیان خارجی، پشتوانه فنی ورزش کشور باشد.

روایت عقبگرد در سیاست جذب مربیان خارجی و فرصت‌هایی که از دست رفت

عصر یخبندان خارجی‌ها

گزارش یک

فائزه زمانی
خبرنگار

دو دهه پیش، وقتی صحبت از مربیان خارجی در ورزش ایران به میان می‌آمد، نام‌هایی روی نیمکت تیم‌های ملی و باشگاهی دیده می‌شد که حضورشان فراتر از سپردن مسئولیت فنی یک تیم به چهره‌ای غیربومی بود. بسیاری از این مربیان با خود دانش روز، تجربه بین‌المللی و استانداردهای حرفه‌ای را به ورزش ایران آوردند و توانستند بر روند فنی برخی رشته‌ها تأثیر بگذارند. از فوتبال و والیبال گرفته تا بسکتبال و هندبال، مربیانی به ایران آمدند که تعدادی از آنها سابقه حضور در معتبرترین رقابت‌های بین‌المللی را داشتند، برخی مأموریت ساختن یک تیم یا تغییر مسیر یک رشته را برعهده گرفتند و در انجام این مأموریت نیز موفق بودند. البته همه این تجربه‌ها به نتایج مطلوب منتهی نشد. عده‌ای از مربیان خارجی، باوجود برخورداری از رزومه‌ای قابل توجه، نتوانستند انتظارات را برآورده کنند و دستاورد فنی ماندگاری برای ورزش ایران به‌جا نگذاشتند.

حضور کارلوس کی‌روش در فوتبال، خولیو ولاسکو در والیبال و مهمت بچیرو‌ویچ در بسکتبال، تنها چند نمونه از دوره‌ای است که جذب مربی خارجی در ورزش ایران، گاهی فراتر از یک انتخاب معمول فنی بود و به پروژه‌ای برای ارتقای سطح کیفی یک رشته تبدیل می‌شد. در آن مقطع، انتظار از مربیان خارجی تنها کسب نتیجه نبود؛ انتقال دانش، تربیت نیروهای داخلی، اصلاح ساختار فنی و ایجاد نگرشی حرفه‌ای در تیم‌ها نیز بخشی از مأموریت آنها به شمار می‌رفت. امروز اما وقتی به نیمکت تیم‌های ایرانی در رشته‌های مختلف نگاه می‌کنیم، با تصویری متفاوت روبه‌رو می‌شویم. تعداد مربیان خارجی در اغلب رشته‌ها کاهش یافته و کار به جایی رسیده که در لیگ برتر فوتبال ایران حتی یک سرمربی خارجی هم حضور ندارد. در رشته‌های دیگر نیز حضور مربیان خارجی، دست‌کم از نظر اعتبار رزومه و سطح تجربه بین‌المللی، با دوره‌های گذشته قابل مقایسه نیست. این تغییر وضعیت پرسش‌های مهمی را پیش روی مدیران ورزش قرار می‌دهد: آیا معیارهای انتخاب مربیان خارجی تغییر کرده است؟ آیا فدراسیون‌ها در جذب چهره‌های صاحبنام و ارزیابی گزینه‌های فنی، دچار ضعف مدیریتی و سهل‌انگاری شده‌اند؟ یا محدودیت‌های اقتصادی، تحریم‌ها، دشواری انتقال پول و نگرانی مربیان از حضور و فعالیت در ایران، امکان چنین همکاری‌هایی را محدود کرده است؟

پاسخ به این پرسش‌ها نیازمند بررسی دقیق عملکرد فدراسیون‌ها و شرایط متفاوت هر رشته است. نمی‌توان برای فوتبال، والیبال، بسکتبال، هندبال یا رشته‌هایی مانند کشتی و تکواندو نسخه‌ای واحد پیچید. حضور مربی خارجی نیز به‌خودی‌خود تضمین‌کننده موفقیت نیست؛ همان‌طور که تکیه بر مربیان داخلی نباید بهانه‌ای برای چشمپوشی از ضعف‌های فنی و مدیریتی باشد.

آنچه اهمیت دارد، ارزیابی کارنامه مربیانی است که طی دو دهه گذشته به ایران آمدند؛ بررسی اعتبار رزومه آنها پیش از ورود، عملکردشان در دوران فعالیت، نتایجی که به دست آوردند و تأثیری که بر ساختار فنی و نسل بعدی مربیان داخلی گذاشتند. آیا ورزش ایران از این همکاری‌ها به اندازه هزینه‌های مالی و اعتباری خود بهره برده است؟ آیا مدیران ورزشی توانسته‌اند حضور مربیان خارجی را به فرصتی برای انتقال دانش و توسعه پایدار رشته‌ها تبدیل کنند؟

این پرونده تلاشی است برای مرور دو دهه حضور مربیان خارجی در ورزش ایران؛ از نام‌های بزرگ و تجربه‌های ماندگار تا انتخاب‌های کم‌اثر، فرصت‌های از دست‌رفته و همکاری‌های ناتمامی که شاید بیش از هر چیز، ضرورت بازنگری در سیاست‌های جذب مربی خارجی را یادآوری می‌کنند.

> تعداد مربیان خارجی در اغلب رشته‌ها کاهش یافته و کار به جایی رسیده که در لیگ برتر فوتبال ایران حتی یک سرمربی خارجی هم حضور ندارد. در رشته‌های دیگر نیز حضور مربیان خارجی، دست‌کم از نظر اعتبار رزومه و سطح تجربه بین‌المللی، با دوره‌های گذشته قابل مقایسه نیست

مربیان خارجی در ورزش ایران

از معجزه ولاسکو تا انتخاب‌های پرهزینه

تاریخ نگاری

تاریخ نگاری

تصویر مربیان خارجی در ورزش ایران بدون بررسی تمام رشته‌های ورزشی کامل نمی‌شود. اتفاقاً در برخی رشته‌ها، حضور مربیان خارجی تأثیرگذاری بیشتری نسبت به فوتبال داشته و بخش مهمی از موفقیت‌های بین‌المللی ورزش ایران با همکاری آنها رقم خورده است. والیبال، هندبال، واترپلو و تیراندازی نمونه‌هایی از رشته‌هایی هستند که در مقاطعی با حضور مربیان خارجی متحول شدند. در مقابل، تجربه برخی رشته‌ها نیز نشان می‌دهد که صرف هزینه برای جذب مربی خارجی، بدون توجه به سطح فنی و کارنامه حرفه‌ای او، لزوماً به موفقیت منجر نمی‌شود.

والیبال؛ از ولاسکوی کبیر تا پیاتزای پروازی

والیبال یکی از روشن‌ترین نمونه‌ها در زمینه تأثیرگذاری مربیان خارجی است. پس از دوره حسین معدنی، فدراسیون والیبال در سال ۱۳۹۰ تصمیم گرفت برای هدایت تیم ملی به سراغ یک مربی خارجی برود. البته پیش از آن هم ست‌کوویچ زحمات زیادی برای والیبال ایران کشیده و در تربیت نسل طلایی این رشته نقش قابل توجهی داشت، اما حضور خولیو ولاسکوی آرژانتینی نقطه عطفی در تاریخ والیبال ایران بود.

ولاسکو که سابقه هدایت تیم ملی آرژانتین و فعالیت در سطح اول والیبال جهان را داشت، توانست جایگاه والیبال ایران را در آسیا و جهان ارتقا دهد. شاید مهم‌ترین دستاورد او، تغییر ذهنیت والیبالیست‌های ایرانی بود. او به بازیکنان ایران جسارت، اعتمادبه‌نفس و تفکر برنده را آموخت و نشان داد که تیم ملی می‌تواند مقابل قدرت‌های بزرگ جهان نیز با هدف پیروزی به میدان برود.

پس از ولاسکو، اسلوبودان کواچ، رائول لوزانو، ایگور کولاکوویچ، ولادیمیر آلکنو و روبرتو پیاتزا هدایت تیم ملی را برعهده گرفتند. در این میان، کواچ نیز کارنامه قابل توجهی داشت و تیم ملی با هدایت او به رتبه ششم قهرمانی جهان و جایگاه چهارم لیگ جهانی رسید. کولاکوویچ نیز از مربیانی بود که توانست ثبات نسبی را در تیم ملی حفظ کند.

در سال‌های اخیر، روبرتو پیاتزای ایتالیایی هدایت تیم ملی را برعهده داشت؛ مربی پروازی که تمام تمرکزش روی والیبال ایران نبود. شاید اگر او نیز مانند ولاسکو یا کولاکوویچ تمام توان خود را به تیم ملی اختصاص می‌داد، نتایج بهتری حاصل می‌شد. اکنون فدراسیون به دنبال جایگزین اوست، اما پیدا کردن یک مربی خارجی مطرح و متناسب با شرایط والیبال ایران کار آسانی نخواهد بود.

بسکتبال؛ معمولی‌ها با دستاوردهای محدود

در بسکتبال نیز حضور مربیان خارجی سابقه طولانی دارد، اما ایران هیچ‌گاه نتوانسته به شکل مستمر از مربیان درجه یک جهان استفاده کند. مهمت بچیرو‌ویچ اسلوونیایی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ هدایت تیم ملی را برعهده داشت و با ایران به قهرمانی آسیا در سال ۲۰۱۳ رسید. پس از او، درک بائرمن آلمانی در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ سرمربی تیم ملی شد. بائرمن با سابقه هدایت تیم ملی آلمان و فعالیت در بسکتبال اروپا، شاید مهم‌ترین مربی خارجی این رشته در ایران بود.

پیش از این دو مربی نیز رایکو ترومن و وسلین ماتیچ روی نیمکت تیم ملی قرار گرفته بودند. ماتیچ با ایران قهرمان آسیا در سال ۲۰۰۹ شد و در جام جهانی ۲۰۱۰ نیز هدایت تیم را برعهده داشت.

در حال حاضر سوتیریس مانولوپولوس یونانی هدایت تیم ملی را برعهده دارد که از نظر سوابق حرفه‌ای، رزومه‌ای پایین‌تر از برخی مربیان قبلی دارد. در بسکتبال بانوان نیز الین کاپوچیانی تجربه موفقی بود. او نقش مهمی در احیای این رشته و افزایش جسارت بازیکنان داشت، اما همکاری با او ادامه پیدا نکرد و پس از جدایی‌اش نیز تلاش جدی برای جذب یک گزینه خارجی توانمند صورت نگرفت. این اتفاق نشان می‌دهد که برخی فدراسیون‌ها حتی پس از مشاهده تأثیر مثبت یک مربی خارجی، برنامه‌ای برای تداوم همکاری و بهره‌برداری از دانش او ندارند.

هندبال؛ جذب مربیان متعدد، اما افت محسوس

هندبال از رشته‌هایی است که در سال‌های گذشته به شکل گسترده از مربیان خارجی استفاده کرده است. بوروت ماچک، رافائل گویخوسا، ایویچا ریمانیچ، عرفان اسماجلاگیچ و مانوئل مونتویا از جمله مربیانی بودند که در دوره‌های مختلف هدایت تیم ملی مردان را برعهده گرفتند.

در این میان، بوروت ماچک یکی از تأثیرگذارترین مربیان خارجی هندبال ایران بود. نسل طلایی این رشته با هدایت او شکل گرفت و تیم ملی توانست به مدال برنز بازی‌های آسیایی برسد. در سال‌های بعد نیز وسلین ووویچ، مربی مطرح صربستانی، هدایت تیم ملی را برعهده گرفت و در تکرار عنوان سومی بازی‌های آسیایی نقش داشت. رافائل گویخوسا کاستیلو نیز در سپتامبر ۲۰۲۴ بار دیگر به نیمکت ایران بازگشت، اما حضور مجدد او دستاورد قابل توجهی برای تیم ملی نداشت.

در هندبال بانوان نیز فدراسیون به سراغ مربیان خارجی رفت. آنا کریستینا تکسیرا سیابرا، مربی پرتغالی، در آستانه مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۲۵ هدایت تیم ملی را برعهده گرفت و پس از او مونتسرات پوچه دیاز اسپانیایی با رزومه‌ای مطرح به تیم ملی اضافه شد. با وجود این انتخاب‌ها، همکاری‌ها مقطعی باقی ماند و تأثیرماندگاری در روند پیشرفت هندبال بانوان ایجاد نکرد.

نکته قابل تأمل درباره هندبال ایران این است که فدراسیون در سال‌های اخیر از فعال‌ترین مجموعه‌ها در جذب مربیان خارجی بوده، اما این سیاست مانع افت محسوس این رشته نشده است. تیم ملی مردان نیز برای رسیدن به بازی‌های آسیایی ناگویا با اما و اگرهایی روبه‌رو بوده است. پرسش مهم اینجاست که چرا با وجود این حجم از تجربه و استفاده از مربیان خارجی، هندبال ایران نتوانسته روند پیشرفت خود را حفظ کند؟ پاسخ به این پرسش نیازمند بررسی ساختار فنی، برنامه‌های پایه و نحوه استفاده از ظرفیت مربیان خارجی است.

ورزش‌های رزمی؛ اصرار بر مربیان داخلی

در شمشیربازی، در مقطعی تیم‌های ملی در تمامی اسلحه‌ها از مربیان خارجی استفاده می‌کردند. کریستن بائو فرانسوی، الکساندر پاولوویچ بیکوف و یوگنی بریوکوف از مهم‌ترین مربیان خارجی این رشته بودند، اما حضور آنها دستاورد چشمگیری به همراه نداشت و در برخی مقاطع مربیان ایرانی عملکرد بهتری ثبت کردند. در تکواندو، چانگ مون گیل و کانگ شین چال از مربیان خارجی تأثیرگذار بودند. بویژه کانگ شین چال نقش مهمی در پرورش برخی از چهره‌های شاخص تکواندوی ایران داشت. در ووشو نیز در مقطعی مربیان چینی به ایران آمدند، اما پس از آن همکاری‌ها ادامه پیدا نکرد.

این در حالی است که چین قدرت اول ووشوی جهان محسوب می‌شود و تیم ملی ایران در سال‌های اخیر در رویارویی‌های مستقیم مقابل این کشور ناکام بوده است. با وجود فاصله فنی موجود، مسئولان ووشو همچنان تمایل زیادی به استفاده از مربیان ایرانی دارند. شاید استفاده از مربیان چینی بتواند به انتقال دانش فنی و ارتقای سطح این رشته کمک کند؛ موضوعی که به نظر می‌رسد فدراسیون باید جدی‌تر به آن توجه کند.

تیراندازی و تیراندازی با کمان؛ افت پس از مربیان خارجی

لازلو یکی از مربیان خارجی موفق در تیراندازی ایران بود که حضورش به ارتقای سطح این رشته کمک کرد. دوران فعالیت او با درخشش تیراندازانی مانند الهه احمدی همراه بود و بخشی از موفقیت‌های بین‌المللی تیراندازی ایران در همان دوره رقم خورد.

با این حال، سال‌هاست که خبری از حضور مربیان خارجی مطرح در این رشته نیست و تیراندازی ایران نیز افت محسوسی را تجربه کرده است.

در تیراندازی با کمان هم در مقطعی یک سرمربی کره‌ای با تیم ملی همکاری کرد، اما نتایج قابل توجهی به دست نیامد. پس از جدایی او، فدراسیون نتوانست گزینه خارجی مناسبی را جایگزین کند و بار دیگر به مربیان ایرانی روی آورد. این در حالی است که کره جنوبی یکی از قدرت‌های اصلی تیراندازی با کمان جهان است و استفاده از دانش مربیان این کشور می‌تواند به ارتقای سطح فنی کمانداران ایرانی کمک کند.

واترپلو؛ طلسم‌شکنی با چیریچ

واترپلو نیز تجربه قابل توجهی در استفاده از مربیان خارجی دارد. رومن پولاچیک از جمله مربیانی بود که به ایران آمد، اما نتوانست دستاورد چشمگیری داشته باشد. میلاکوویچ صربستانی نیز مدتی به‌عنوان مدیر فنی تیم ملی فعالیت کرد، اما نقطه اوج همکاری با مربیان خارجی به حضور الکساندر چیریچ بازمی‌گردد. چیریچ توانست پس از ۴۴ سال، واترپلوی ایران را به سکوی سوم بازی‌های آسیایی برساند؛ موفقیتی ارزشمند که اهمیت حضور یک مربی خارجی توانمند را نشان داد. نکته قابل توجه اینکه پس از جدایی او و با هدایت مربیان ایرانی، تیم ملی دیگر نتوانست این جایگاه را تکرار کند.

در شنا نیز با وجود احساس نیاز به حضور مربیان خارجی مطرح، این اتفاق هیچ‌گاه به شکل جدی دنبال نشد. تنها در مقطعی کوتاه، جان اون سوی ترکیه‌ای به ایران آمد که شاید مهم‌ترین دستاورد حضورش، کسب طلای بازی‌های کشورهای اسلامی در ریاض بود. پس از آن، فدراسیون دوباره به مربیان ایرانی اکتفا کرد.

بوکس؛ مانور تبلیغاتی به جای انتخاب تخصصی

در بوکس، آسبال یکی از موفق‌ترین مربیان خارجی بود که به ایران آمد. بسیاری از کارشناسان، طلای علی مظاهری در بازی‌های آسیایی دوحه را متأثر از حضور و فعالیت‌های فنی او می‌دانند؛ هرچند در آن مقطع اکبر احدی هدایت تیم ملی را برعهده داشت.

پس از آن، تیم ملی سال‌ها با مربیان ایرانی فعالیت کرد تا اینکه روح‌الله حسینی با مانورهای تبلیغاتی، سه مربی کوبایی را به ایران آورد. مربیانی که از نظر سطح فنی و رزومه در رده‌های چهارم یا حتی پنجم قرار می‌گرفتند و نه‌تنها کمک قابل توجهی به بوکس ایران نکردند، بلکه به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، باعث عقب‌ماندگی چندساله این رشته شدند.

انتخاب مربی خارجی؛ فراتر از یک قرارداد

بررسی کارنامه مربیان خارجی در رشته‌های مختلف نشان می‌دهد که حضور آنها نه به‌تنهایی تضمین‌کننده موفقیت است و نه می‌توان از نقش مؤثرشان در پیشرفت ورزش ایران چشمپوشی کرد. ولاسکو در والیبال، ماچک در هندبال، چیریچ در واترپلو و لازلو در تیراندازی نمونه‌هایی از تأثیرگذاری دانش فنی خارجی هستند. در مقابل، تجربه برخی رشته‌ها نشان می‌دهد که انتخاب‌های غیرتخصصی و تبلیغاتی می‌تواند منابع مالی و فرصت‌های ارزشمند ورزش کشور را هدر دهد.

مسأله اصلی، خارجی یا ایرانی بودن مربی نیست؛ بلکه شناخت نیازهای هر رشته، انتخاب گزینه‌ای با رزومه متناسب و ایجاد زمینه برای انتقال دانش فنی است. فدراسیون‌ها باید بدانند که جذب یک مربی خارجی صرفاً به معنای امضای قرارداد و حضور او روی نیمکت نیست. آنچه اهمیت دارد، برنامه‌ریزی بلندمدت، استفاده از دانش مربی و تربیت نیروهای داخلی در کنار اوست؛ موضوعی که هنوز در بسیاری از رشته‌های ورزشی ایران جای خالی آن احساس می‌شود.

> فدراسیون‌ها باید بدانند که جذب یک مربی خارجی صرفاً به معنای امضای قرارداد و حضور او روی نیمکت نیست. آنچه اهمیت دارد، برنامه‌ریزی بلندمدت، استفاده از دانش مربی و تربیت نیروهای داخلی در کنار اوست

سوژه

روزگار ستاره‌های خارجی روی نیمکت فوتبال ایران

فوتبال ایران در دو دهه گذشته روزهایی را تجربه کرده که حضور مربیان خارجی، بخشی از معادلات فنی تیم ملی و باشگاه‌های بزرگ بود. در آن سال‌ها، نام‌هایی روی نیمکت فوتبال ایران نشستند که صرفاً برای کسب نتیجه کوتاه‌مدت به کشورمان نیامده بودند؛ بعضی از آنها تجربه حضور در سطح اول فوتبال اروپا و آسیا را داشتند و برخی توانستند با تغییر شیوه تمرین، نگاه تاکتیکی و ایجاد ذهنیتی برنده، تأثیری فراتر از دوران همکاری خود به جا بگذارند.

برانکو ایوانکوویچ و کارلوس کی‌روش را می‌توان دو چهره شاخص این دوره دانست. برانکو ابتدا در تیم ملی فوتبال ایران حضور داشت و سپس با بازگشت به فوتبال باشگاهی، پرسپولیس را به یکی از موفق‌ترین دوره‌های تاریخ خود رساند. سه قهرمانی لیگ برتر و یک نایب‌قهرمانی در دوران حضور او، جایگاهش را در فوتبال ایران تثبیت کرد. کی‌روش هم در فاصله سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷ هدایت تیم ملی را برعهده داشت و با دو صعود متوالی به جام جهانی، یکی از طولانی‌ترین و اثرگذارترین دوره‌های مربیگری خارجی در تیم ملی را رقم زد.

البته فهرست مربیان خارجی فوتبال ایران به این دو نام محدود نمی‌شود. زلاتکو کرانچار و لوکا بونا‌چیچ در سپاهان و دیگر باشگاه‌ها، مصطفی دنیزلی در پرسپولیس و تراکتور، تونی اولیویرا در تراکتور، وینفرد شفر در استقلال و دراگان اسکوچیچ در صنعت نفت و تیم ملی، از جمله چهره‌هایی بودند که در مقاطع مختلف به فوتبال ایران آمدند. در دهه ۱۳۹۰، حضور مربیان خارجی در نیمکت باشگاه‌های بزرگ به‌تدریج پررنگ‌تر شد؛ تا جایی که استقلال، پرسپولیس، سپاهان و تراکتور در مقاطعی به‌طور همزمان از سرمربیان خارجی استفاده می‌کردند و ایگور استیماچ، انگین فیرات، ارطغرول ساغلام پا به لیگ برتر ایران گذاشتند.

سال ۱۳۹۸؛ نقطه چرخش

اما این روند از سال ۱۳۹۸ با اتفاقات پرحاشیه‌ای روبه‌رو شد. مارک ویلموتس در تیم ملی، آندره‌آ استراماچونی در استقلال، گابریل کالدرون در پرسپولیس و مصطفی دنیزلی در تراکتور، در فاصله‌ای کوتاه از فوتبال ایران جدا شدند. مشکلات پرداخت دستمزد، اختلافات قراردادی، دشواری انتقال پول و بی‌ثباتی مدیریتی، بخشی از دلایل پایان این همکاری‌ها بود. خروج استراماچونی در شرایطی که استقلال صدرنشین لیگ بود و پرونده حقوقی ویلموتس، بیش از هر زمان دیگری مشکلات همکاری با مربیان خارجی را به نمایش گذاشت.

با این حال، فوتبال ایران چند سال بعد دوباره به سراغ گزینه‌های خارجی رفت. ریکاردو ساپینتو در استقلال، ژوزه مورایس در سپاهان و قربان بردیف در تراکتور، آغازگر موج تازه‌ای از این انتخاب‌ها بودند. پس از آن هم مربیانی مثل پاکو خمس، اوسمار ویرا، مارینوس اوزونیدیس، پاتریس کارترون، اسماعیل کارتال و گاریدو وارد فوتبال ایران شدند. این بار اما ترکیب انتخاب‌ها متنوع‌تر بود؛ از مربیان دارای سابقه فعالیت در باشگاه‌های مطرح اروپایی تا گزینه‌هایی که شناخت از فوتبال ایران یا تجربه حضور در لیگ‌های منطقه، در انتخابشان نقش داشت.

پایان حضور خارجی‌ها در لیگ برتر

در فصل ۱۴۰۲-۱۴۰۱ در مقطعی حضور مربیان خارجی در فوتبال ایران ممنوع شد که نتیجه آن هم افت کیفیت لیگ برتر و ایجاد حواشی بود که در نهایت باعث شد تا مسئولان از این موضوع صرف نظر کنند. حالا اما مجدداً مشابه همین اتفاق افتاده است و فوتبال ایران به نقطه‌ای رسیده که شاید تا چند سال قبل تصورش دشوار بود. در فصل جدید هر هجده تیم لیگ برتری با مربیان داخلی پا به رقابت گذاشته‌اند. این اتفاق در شرایطی رخ داده که باشگاه‌های بزرگ ایران سال‌ها برای جذب مربیان خارجی رقابت می‌کردند. مشکلات اقتصادی، افزایش هزینه قراردادهای ارزی و دشواری همکاری با مربیان خارجی و شرایط اخیر ایران از مهم‌ترین دلایل این تغییر به شمار می‌روند. البته نبود مربی خارجی به‌تنهایی به معنای افت کیفیت فوتبال ایران نیست؛ همان‌طور که حضور مربیان خارجی هم همیشه تضمین‌کننده موفقیت نبوده است. اما فاصله میان روزگاری که برانکو و کی‌روش در فوتبال ایران حضور داشتند و امروز که حتی یک نیمکت لیگ برتری به مربی خارجی سپرده نشده، پرسشی جدی را پیش روی فوتبال ایران قرار می‌دهد.